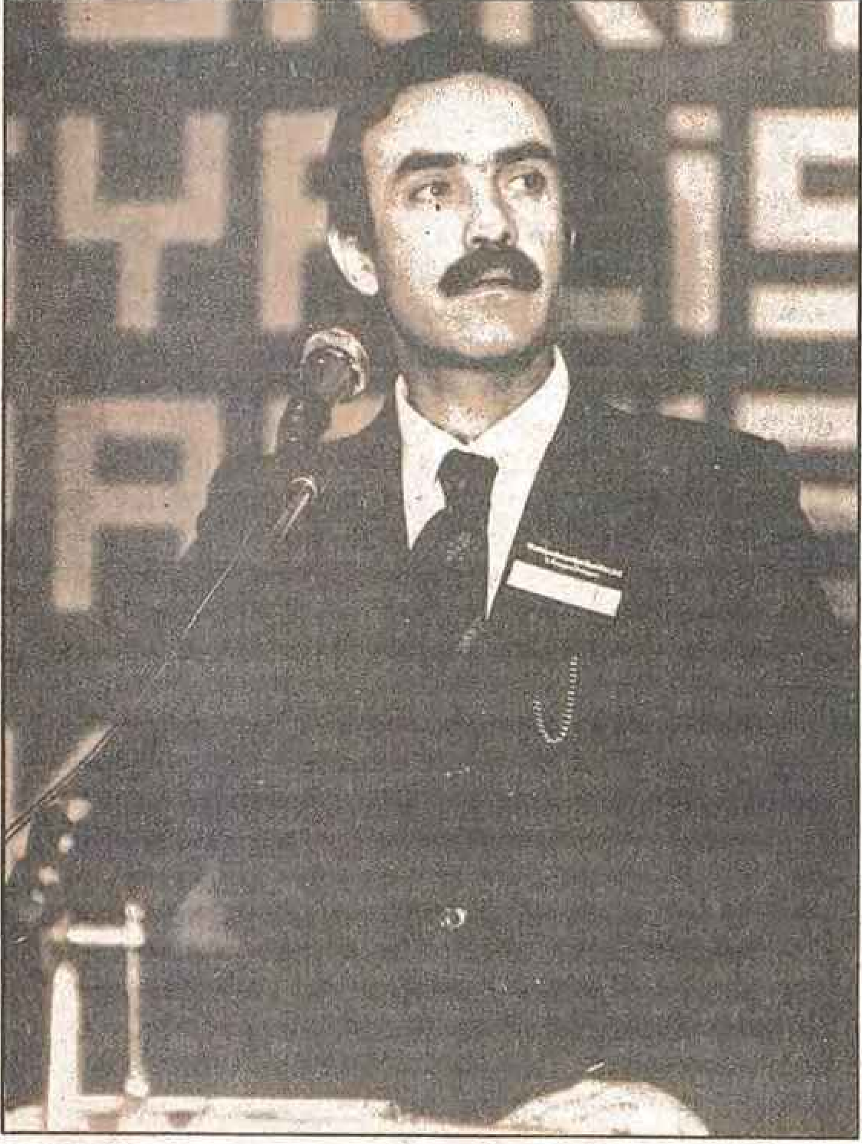
Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Günlük Siyasi Gazete

Gerçek

SAYI 135
13 EKİM 1979
CUMARTESİ
500 Kuruş

Kaçmaz: «TSİP'i desteklemek birliğe katkıda bulunmaktır»

Gerçek Haber Merkezi — Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, bugün yapacağı Radyo-TV konuşmasının ana hatlarını basına verdiği bir basın bülteniyle açıklamıştır. Kaçmaz konuşmasında özetle şunları söylemiştir:

«Görüyoruz, burjuva siyasetleri bir bir iflas ediyor. Bugünkü bunalımının baş sorumlusu AP'yi kimsenin görecek gözü yokken, cinayet şebekesi faşist MHP'den insanlarımız nefret ediyor. Emekçiler, Halk Partisi'nden hayır çıkmayacağını anlıyorlar. Kendi kurtuluşlarının kendi eseri olması gerektiğini kavrayan işçilerin, emekçilerin sayısı milyonları aşıyor. Ülkemizde sosyalizme duyulan büyük ilginin nedeni budur.

Evet, emekçi kardeşlerim, tek çözüm yolu, hem bizler, hem de ülke için tek çözüm yolu, biz emekçilerin iktidarı ele geçirmesinden, bizim ülkeyi yönetmemizden geçiyor. Burası açık ve kesin. Önemli olan bu hedefe nasıl varacağımız, bu hedefe varmak için neler yapacağımız! Yıllar yılı ülkede söz sahibi olan burjuva siyasetlerinin, burjuva partilerinin ülkeyi nasıl yönettiklerini, nasıl siyaset yaptıklarını, görüyoruz. Onlar için siyaset demek, seçimden seçime halkın karşısına çıkıp, onu boş hayallerle avut-

Devamı s. 5, sütun 4'de

- **Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, «Asla unutmamamız gereken gerçek şudur ki, biz emekçiler nasıl kendi kurtuluşumuzun yine kendi eserimiz olması gerektiğini kavramışsak, bu yoldaki mücadelemiz de, yine kendi ellerimizle güçlü birliğine kavuşturulmak zorundadır. Ve bugün de birlik uğruna bir şeyler yapılması gerekiyorsa, birliği her şeyin üstünde tutan, birlik politikasını tüm fedakarlığıyla emekçi halkın hizmetine sunan TSİP'i desteklemekten başka çıkar yol yoktur.»**
- **Kaçmaz: «Solda birlik ve işbirlikleri konusunda yüce birliği müjdeleyen, azımsanmayacak kazanımlar elde edildiğini gördünüz. Birlikçi politikamızın doğruluğunu hayatın kendisi kanıtladı. Birlik politikası başarı kazandı.»**

Gültekin Gazioğlu: «Sol oyların CHP'ye verilmesi demokrasi mücadelesine yarar getirmez»

- **«Eğer demokrasi, burjuva siyasal gerici güçlere yem olmayacaksa bu, CHP'nin solundaki güçlerin mücadelesi ve başarısıyla mümkün olacaktır.»**
- **«TSİP, sosyalist birliği, demokratik ve siyasal güçlerin en geniş birliğini ve anti-faşist güçlerin demokratik eylem birliğini savunmakla, bu sürecin en etkin siyasal gücü olduğunu kanıtlamıştır.»**
- **«Sosyalist siyasi hareketin içinde yer almam, politik görüşlerimin sonucu olup, işçi sınıfının siyasal mücadelesi bugün en gelişmiş biçimiyle TSİP'te somutlandığı için TSİP'in yanındayım.»**

YAZISI 6. SAYFADA

Sultanahmet eylembirliği mitingi bugün yapılıyor

- **TSİP, Birlik-Dayanışma ve Devrimci-Demokratlar arasındaki eylem birliklerinden birisi olan Sultanahmet mitinginde TSİP İstanbul bağımsız senatör adayı Gültekin Gazioğlu ve İstanbul bağımsız senatör adayı Beria Onger konuşacak.**

İstanbul — TSİP, Devrimci-Demokratlar ve Birlik Dayanışma grupları yaptıkları ortak açıklamayla, tüm ilerici, demokrat ve sosyalistleri 13 ekim günü saat 14.00'te Sultanahmet meydanında yapacakları eylem birliği mitingine katılmaya çağırdılar.

Cumartesi günü, Sultanahmet meydanında yapılacak eylem birliği mitinginde. TSİP adına İstanbul bağımsız senatör adayı Gültekin Gazioğlu ve TSİP Merkez yürütme Kurulu üyesi Veli Gürcan'ın konuşacakları, ayrıca Kemal Baysal, Süleyman Üstün ve İstanbul bağımsız

Devamı s. 5, sütun 4'de

Örgütlü terörün kaynağına inmek gerektiği belirtilerek

MHP, ÜGD ve yöneticileri hakkında soruşturma açıldı

- **Sıkıyönetim askeri savcılığı MHP, ÜGD ve MHP Milletvekilleri İhsan Kabadayı, Nevzat Kösoğlu ile MHP Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan hakkında suça azmettirme, adam öldürmeye teşvik, silahlı eğitim olaylarından dolayı soruşturma açtı.**
- **Doğan Öz davasıyla ilgili olarak mahkemece yapılan suç duyurusunda MHP ile ülkücü suçlular arasındaki bağları gösteren kanıt, belge, resmi yazışma ve sanık ifadeleri MHP ve ÜGD'nin cinayetlerini açıkça ortaya koyuyor.**
- **Abdi İpekçi'yi öldürmekten sanık M. Ali Ağca'nın idam istemi ile yargılanmasına devam edildi. Savcı, sanığın suçu siyasal amaçla işlediğini ve tek başına olmadığını söyledi.**
- **MHP'nin TRT ve Ankara Valisi aleyhine açtığı manevi tazminat davasını mahkeme reddetti.**

Abdi İpekçi'yi öldürmekten sanık Mehmet Ali Ağca'nın suçu siyasal amaçla işlediği ve tek başına olmadığı belirlendi.

Ankara — Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının MHP, ÜGD ve MHP milletvekilleri İhsan Kabadayı, Nevzat Kösoğlu ile MHP Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan hakkında «suça azmettirme, adam öldürmeye teşvik, silahlı eğitim» ve benzeri olaylardan dolayı soruşturma açtığı öğrenilmiştir. Sıkıyönetim Savcılığınca açılan soruşturmanın Savcı Yardımcısı Doğan Öz'ün katli ile ilgili olarak askeri mahkemece alınan karar uyarınca başlatıldığı bildirilmektedir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı askeri mahkemesinin bir süre önce, savcı yardımcısı Doğan Öz'ü öldürmekten sanık ülkücü İbrahim Çiftçi hakkında ölüm cezası verirken, suça azmettiren, tahrik eden ve teşvik eden ve suçun işlenmesinden sonra kollanmaları konusunda etkinlik-

Devamı s. 5, sütun 5'de

7 Kişiyi öldüren faşist komando Almanya'da yakalandı

- **1978 Mart ayında İstanbul Üniversitesi önünde bombalı saldırı sonucu 7 ilerici-demokrat öğrencinin ölümüne yol açan faşist katil, önümüzdeki hafta Türkiye'ye getirilecek.**

Ankara — İstanbul Üniversitesi önünde 1978 Mart ayında bombalı saldırı sonucu 7 kişinin öldürülmesi suçundan aranan Nasibullah Türkel, Almanya'da yakalandı. Önümüzdeki hafta iki güvenlik görevlisi Almanya'ya gi-

Devamı s. 5, sütun 7'de

CHP Kars'ta TSİP'in mitingini gaspetti

- **TSİP MYK üyesi ve Kars senatör adayı Tektaş Ağaoğlu: «Bülent Ecevit il seçim kurulunun kararını hiçe sayarak TSİP'in yapacağı seçim mitingini gasp ve sabote etti. Bu, doğrudan doğruya sosyalistlere ve sosyalizme karşı bir tavırdır. Kars CHP örgütü ve CHP Genel Başkanı bu davranışlarıyla işçi sınıfına ve emekçilere ne gözle baktıklarını göstermişlerdir.»**
- **TSİP Kars mitingi bugün yapılıyor.**

TSİP'in 10 Ekim çarşamba günü Kars'ta yapacağı miting CHP tarafından engellenmiştir. İl

Devamı s. 5, sütun 5'de

1 milyondan fazla seçmen oy kullanamayacak

- **Yazım sisteminin olumsuzlukları seçmen sayısının azalmasını da beraberinde getirdi.**

Ankara — 14 Ekim pazar günü Cumhuriyet Senatosu üçte bir yenileme ve milletvekili ara seçimi yapılacak 29 ilde, 34900 sandıkta 8 milyon 160 bin 844 seçmen oy kullanacaktır.

Seçim yapılacak 29 ildeki

Devamı s. 5, sütun 8'de

CHP, tüpgazı bile oy avcılığına araç etti

- **Hükümetin, diğer pek çok malı olduğu gibi, tüpgazı da «seçim yatırımı» olarak kullanıp yalnızca seçim yapılacak illere tüp göndermesi, halkı güç durumda bıraktı.**

Diyarbakır — Güneydoğu Anadolu bölgesinde, seçim

Devamı s. 5, sütun 5'de

Ecevit, bu seçim döneminde yine bol bol vaadetti

- **Seçim yatırımı olan yüksek taban fiyatlarını, köylülere olan yüzyılların borcunun ödenmesi olarak nitelendiren Ecevit işçilere yine referandum vadetti!**

CHP Genel Başkanı ve Başbakan Ecevit, CHP'nin seçim zamanı hatırladığı «emek en yüce değerdir» sloganı doğrultusundaki konuşmalarıyla seçim gezilerini sürdürüyor. Ege bölgedindeki il ve ilçelerde yaptığı konuşmalarda Ecevit «umut»un kaybolmadığını, son bir umutla anlatmaya çalışıyor!

Oy desteğini kırsal alanda

Devamı s. 5, sütun 7'de

Gerçek Durum

Sürekli kazanıyoruz ve kazanacağız

Yarın seçmenler sandık başlarına gidip oylarını kullanacaklar. Bu sandık olayından emekçilerin ne kazanıp ne kaybedecekleri, daha sonraki günlerde genişliğine değerlendirilebilecek.

Ama bugünden değerlendirebileceğimiz bazı sonuçlar vardır. Mücadelemizin seçim boyutu dışında elde ettiği başarıları, kuşkusuz sandığa da yansıtmak isteriz ama, esas olarak sınıf güçlerimizin genel politik başarılarına bakmak ve buradan sonuçlar çıkarmak çabası içinde olmalıyız.

Bu seçimlerin emekçi halk güçleri açısından değerlendirmesini yaparken ilk elde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne bakmamız gerekecek. Bu partinin adından ve politikalarından yola çıkarak yapacağımız değerlendirmelere ve varacağımız sonuçlara, çok kimsenin katıldığını göreceğiz. Hatta bundan öte, bu yoldan vardığımız sonuçların, emekçi halkımızın özlemlerine uygun düştüğünü göreceğiz.

TSİP seçim kampanyasının başlamasından çok önceleri, seçimlere yönelik çalışmaların, sol ve sosyalist güçlerin birliğini güçlendirmek için kullanılabileceğini tesbit etmişti. Bunu bir çağrıyla sol siyasal güçlerin tümüne duyulmuş ve **tam bir seçim işbirliği** yapılmasını önermişti. Bununla yetinmemiş, çağrının sonuçlarını sürekli izlemiş ve somut sonuçlara varması için yoğun çabalar harcamıştı.

Birliği, beraberliği savunmanın, kitle özlemine uygun düşen gücü, başarılı sonuçlar elde etmeliydi ve etti de. **Devrimci-Demokratlar**, ortak ilkeler etrafında **tam bir seçim işbirliği** içinde yerlerini aldılar. Özgürlük Yolu taraftarları, merkezi düzeyde olmasa bile, yer yer işbirliği çalışmalarına katıldılar. Böylece, TSİP'in işbirliği önerileri sadece, cevap bulmakla kalmıyor, ulusal ve demokratik güç-

Devamı s. 5, sütun 7'de

Ömür biter yatak sırası gelmez

Hastahane kapılarında bekleyenlerin ruh sağlığı da bozuluyor

- **Yataklı kurumlarda yersizlik dolayısıyla en az 100 bin kişi her yıl tedavi edilemeden ertesi yıla yatak sırası bekliyor.**

1961 tarihli Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, devletin, herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesi ve tıbbi bakım görmesini sağlamakla ödevli olduğunu hükme bağlamıştır. Ve, 1977 yılında devletin tedavi kurumlarına müracaat eden 2 milyon kişiden 68 bin kişi ölmüş, 118 bin kişi yersizlik dolayısıyla 78 yılına devretmiştir.

Devlet Planlama Teşkilâtının verilerine göre, toplam yatak sayısı 56 bini Sağlık Sosyal Yardım Bakanlığına, 50 bini Tıp Fakültelerine, diğer Bakanlık ve kuruluşlara ait olmak üzere 1978 yılı sonunda toplam yatak sayısı 106 bine ulaşmıştır. Ancak bu sayı devletin yataklı kurumlarına müracaat eden hastaların bakımını sağlamaktan çok uzaktır ve bu yüzden de her yıl ortalama 100 bin kişi yataklı kurumlarda tedavi edilebilmek için sıra beklemekte ve hastalıkları çok önemli olsa bile sırası gelene kadar ertesi yıla devretmektedir. Bu ertesi yıla devreden hastalar üzerinde kesin bir rakkam verilememekle birlikte ortalama yüzde 30'u hastahanede sırasının gelmesini bekleyememekte ve «eceliyle» (!) ölmektedir.

Yurttaşın beden ve ruh sağlığını sağlamakla görevli devlet, yıllardan beri verilen sözlere, gelen giden hükümetlerin «ciddi şekilde» sağlık konusunun üzerinde durduklarını tekrarlamalarına rağmen hiç bir şekilde çözülememiştir.

Gerek kurumlar, gerek illere göre bulunan yatak kapasitesi ve sağlık personel oranları incelendiğinde, dağılımın dengesizliğinin devam ettiği açıkça görülmektedir.

Hastaneye yatmak için uzun kuyruklarda sıra bekleyen hastalara 1 yıl sonrasına gün verilirken, bazı hastanelerde bir yatakta iki hasta yatırılıyor.

O yarimin eski huyu!

cevit'in plân uygulaması kanunu hakkında deme
Hükümet işçi parası
göz dikti

Ecevit: «Hükümet işçi parasına göz dikti»
(22 Haziran 1967, Ulus Gazetesi)

Yıl 1979. IMF ile anlaşarak işçi ücretlerini dondurmaya uğraşan, boğaztokluğuna bile yetmeyen ücretlere istenen zam karşısında kıyametleri koparan, sermayenin bunalımının faturasını işçilerin, emekçilerin sırtına yüklemeye uğraşan, gerçek ücretler sürekli olarak düşerken, işçilere emekçilere kemerleri daha da sıktırmaya çalışan kim?

Ecevit, Sosyal Sigortalar Kurumu G. Kurulunda işçi sorunlarını anlattı
"İşçiler seslerini yükseltmeli,,

Ecevit: «İşçiler seslerini yükseltmeli»
(30 Haziran 1967, Ulus Gazetesi)

Yıl 1979. Grevleri erteleten, sosyal bir suç olan lokavta gözyuman, referandum hakkını tanımayarak işçilerin iradelerine aykırı yetki kararları çıkartan, Toplumsal Anlaşma'yla işçilerin elini kolunu bağlamaya çalışan, 1 Mayısları yasaklatan, işçi sınıfının sesini kısmaya çalışan kim?

Ecevit, işçilere "Poliste
askerden ürkmeyiniz,, de

Ecevit, işçilere «polisten, askerden ürkmeyiniz» dedi
(3 Ekim 1967, Milliyet Gazetesi)

Yıl 1979. Demokratik hak ve özgürlüklerin her geçen gün daha fazla kısıtlanmak istendiği, sendikal haklar üzerinde baskıların yoğunlaştığı, işçi sınıfına karşı olağanüstü hal yasalarının çıkarılmaya çalışıldığı, grevleri erteleyen sıkıyönetimin ilan edildiğinde işbaşında olan kim?

Bağımsız Aday: Traktör varken karasaban!

Kerim YIRCA

Aslında bu tutarsızlıklarının tamamı grupçuluktan kaynaklanıyor. CHP'ye oy verin diyecek halleri kalmamış. CHP'nin solunda ise oy verilmesini isteyebilecekleri bir TSİP var bir TİP. TİP'in sekterliği ve iticiliği malum. TSİP'i desteklemekten başka çare kalmıyor. Ama TSİP'i destekler de, ya TSİP'in oyları maazallah artarsa? TSİP alır götürür diye korkuyorlar. Oy desteğini yegâne kıstas gören sağ bir eğilim. Yani basbayağı parlamentarizm! Ve bu parlamentarizmin yol açtığı grupçuluk!. Soldaki adayları bile demokrat görmeyen bu çizginin içtenliğine kim inanır?

Bir de TSİP yöneticilerine yakınlığı ile bilinen Niyazi Ağırnaslı var. Devemi! «birlik» sözü ediyor. Ama yaptığı birlikçilik değil! «Birlikse buyur TSİP listesinden bağımsız aday ol, birlik açıkca somutlansın, seçimlere parti olarak katılmanın imkânları birlikte değerlendirilsin» deniyor. Dinlemiyorlar. Daha sonra, yine birlik gerekçesiyle seçimlerden başkaları lehine çekilebileceğini belirten mektuplar gönderiliyor. Bunlar aynı zamanda günlük basında ilan şeklinde yayınlanıyor. «Madem adaylıktan çekilmeyi öneriyorsun, buyur çekil, ne gibi yardımda bulunulacaksa, yerine getirilsin, böylesi birlikçi bir davranış tüm imkânlarla emekçilere duyurulsun ve onlardaki birlik özlemleri hayata geçirilmiş olsun» deniyor. Ona da razı gelinmiyor! Şimdi anlaşılıyor ki, esas yapılmak istenen birlikçilik değil, emekçilerin birlikçi özlemlerini istismar etmek. Gazete ilanlarıyla birlikçi gözükmek! Ama sıra birliğin gereğini yapmaya geldi miydi, yanaşmamak!

Bir de «birlik dayanışma»nın desteklediği bağımsız aday var. «Birlik dayanışma» demokratik hak ve özgürlükler istediğince genişletilmeden seçimlere parti olarak katılmıyor. Doğru olmayan bu görüşü burada konu edinecek değiliz. Tek bir bağımsız adayla «bağımsız politika» somutlamaya kalkmak, Türkiye'nin şartlarında hiç de inandırıcı değil. «Birlik Dayanışma» çok daha kapsamlı ve yaygın bir seçim işbirliğine razı olsaydı, hem siyasetinin somutlanması imkânına sahip olurdu, hem «bağımsız» çizgisini sürdürürdü, hem de birliğe çok daha fazla hizmet geçerdi!

Kimi illerde bağımsız solcu adayların da seçimlere katıldığını görüyoruz. Bunların büyük çoğunluğu solcu. Bazıları günlük basında «ilan - bildiri» yayınlıyorlar. Bu bildirilerden hemen hepsinin, solda yer alan fakat seçimlere çeşitli nedenlerle katılamayan —partileşmemiş olarak, yeterli örgütlenmeyi sağlayamayan, ya da açık çalışmasına izin verilmeyen— bazı siyasi çizgilerin adayları olduğu anlaşılıyor.

Bağımsız aday göstermek ülkemizde daha çok Doğu'da rağbet gören ve aşiret ilişkilerine dayanan bir olgudur. Ancak sınıf mücadelesi hızlanıp sınıf çelişkileri de ilişkileri daha netleştikçe bu türden bağımsız adaylar da giderek azalmaktadır. Bu seçimlerde böylesi bağımsız adaylar hemen hiç mertebesindedir. Buna karşılık bu seçimlere bir hayli solcu bağımsız aday katılmaktadır. Bu ilginç bir noktadır. 1969'daki bir kaç MDD'ci adayı hesaba katmazsak —ki hiç bir siyasal yankı uyandırmamıştı— ilk deha bu kadar çok sayıda bağımsız solcu aday seçime katılmaktadır.

Ülkemizde mevcut demokratik hak ve özgürlüklerde —bunlar ne denli kısıtlı olursa olsun— bağımsız aday göstermenin traktör varken karasabanla ısrar etmekle eşdeğer olduğunu defalarca belirttildi. Bilimsel sosyalizmin parti olarak kavramı ile seçimlere temsil edilmesi mümkünken, sosyalizm adına bağımsız aday çıkarmakla, hem parti kavramı ve partili mücadele önemsenmeyerek işçi sınıfının mücadele anlayışına ters düşülecekti, hem de emekçilerin birlikçi özlemlerine bağdaşmayan bir görünüm yaratılacağı devamlı dile getirildi. TSİP'le TİP'in seçim işbirliği önerilerek, seçimlere tek bir hedef gösterilmesi, ve seçimlere katılmayan diğer siyasi çizgilere yine işbirliği yapılarak onların, listelerden gösterecekleri bağımsız adaylarla seçimlerde temsil edilmeleri savunuldu. Nitekim bu konuda azımsanmayacak kazanımlar da elde edildi.

Ne ki bir kısım bağımsız adaylar «bağımsız» olarak seçimlere katılmakta ısrar ettiler.

Birkaç ilde aday gösteren Kurtuluş grubu, hem bir yandan maceracıların boykotuna veryansın ediyor, hem de kendisi boykotçuluk yapıyor. Bu arkadaşlara göre, birkaç il dışında oy verilecek aday yokmuş! O zaman sorarlar, «madem siyaset yapıyorum diyorsun ve de boykota hayır diyorsun, neden her yerde aday göstermiyorsun?» diye. Diyecekleri ki gücüm bu kadarına yetiyor! O zaman ne hakla birkaç ilde yurttaşı seçime katılmaya çağırıyorsun da, geri kalanlarda yol göstermeyip, fiilen boykot yapıyorsun? Üstelik gerekçe de pek çocukça! Bu illerde desteklenecek demokrat aday bile yokmuş!

Ama aslında yapılmak istenen başka. Şimdiye değin tüm seçimlerde oyları CHP'ye taşıyan bu çevre birkaç il dışında hedef göstermeyerek kendi yandaşlarını eski «alışkanlıklarıyla» başbaşa bırakıyor. Yani CHP'ye oy verdiriyor. Siz bakmayın İstanbul adayı Recep Cüre'nin «TİP, TSİP, ilerlemeciler ve 12 Mart yılgınları CHP'ye soldan destek oldular. Bu reformistler ve yılgınlar korosuna katılmadım» demesine. Çünkü Kurtuluşçular CHP'yi soldan değil, basbayağı CHP'li olarak, yani içinden desteklemişlerdir. Örneği mi? İşte Antalya! Kurtuluşçu aday CHP listesinde birinci sırayı alamadı diye, CHP'den istifa edip, yedekte tuttukları «bağımsız» adayı destekleyenler onlar değil mi?

Çağatay Anadol — Bakış

Birleştiğimiz ya da özlediğimiz

Samimi politikalarımızda, dost sohbetlerimizde, işyerimizde, grevlerde ve miting meydanlarında hep aynı şeyi özledik ve dile getirdik. Üstümüze gelen kara tehlikeden, çektiğimiz çile ve acılardan nasıl kurtulabileceğimizin düğümünü tesbit ettik. Bu düğümü çözmek için çok çaba harcadık.

Yavaş yavaş çözüyoruz da. Önce sosyalistlerin bir araya gelebileceklerini, amaçlarını ve güçlerini birleştirebileceklerini kanıtladık. Bu yolda daha ileri adımlar atabileceğimiz ve böylece, sol güçlerin tümünün, halk güçlerimizin tamamını da birleşebileceğini kanıtlamış olacağız.

Bu seçimler bizim için bu yönde olumlu bir deney oldu ve olmaya devam ediyor. Edindiğimiz deneyleri yarın gidip seçim sandıklarına atacağız. Sandıklar bizim için, bir sihirli lamba değil. Gücümüzü ne artıracak, ne de eksiltecek. Yani, kendi ellerimizle sandığa ne götürüp attıysak, akşamleyin sandıklar açıldığında yine bunları göreceğiz. Bunların toplamının ifade ettiği rakamsal sonuçlar olacak elde ettiğimiz.

Ama, kaba bir bakışla böyle görünen sandık ve seçim olayını bizler kendimiz açısından daha da önemli kılmasını başardık. Yarın sandıklara atacağımız ve seçim sonrası günlere taşıyacağımız başarı bu başarıdır. Yani, sadece sandıktan geçen bir süreci değil, sandıktan da geçen bir süreci yaşıyacağız.

Güçlerimizi gerçekten önemli sayılabilecek ölçüde birleştirebildik ve birleştirmeye devam ediyoruz. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Türkiye'nin bütün illerinde Devrimci-Demokratlarla, pek çok ilinde de Birlik Dayanışma ile ve Özgürlük Yolu taraftarlarıyla, sosyalistlerin birliği için çalışan sosyalistlerle işbirliği yaptı. Sandığı TSİP, kendi gücünü ölçeceği bir yer olarak görmüyor. Bu işbirliğinin gücünün deneneceği bir yer olarak görüyor. Emekçiler için umut olan da budur. Geleceğe daha güvenle bakıyor olmamızın açıklaması budur.

Sandığa güçlerimizi birleştirerek gidiyoruz ama, daha ilerdeki mevzilere de birleşerek gidiyoruz. İstanbul'dan başlayarak, Türkiye'nin pek çok seçim ilinde sosyalist güçlerini birleştiriyorlar, eylem alanlarına ortak pankartlar altında çıkıyorlar. Sosyalistlerin ve sol güçlerin bu seçimlerdeki ortak eğilimi, birleşmek, birleştirici politikaları desteklemek olarak kendini gösteriyor. Kuşkusuz bu, seçimlere sınırlı bir eğilim değildir. Mücadelemizin tümü için geçerli ve sevindirici olan bir eğilimdir. Sadece bu seçimler vesilesiyle ulaşılan TSİP'in birlikçi politikalarının şahsında, sol güçlerin birlik eğilimlerinin onaylanmasıdır.

Altını bir kere daha çizelim. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne verilen destek ve bunun seçimlerde somutlayacağı gerçek, hepimizin ortak başarısını ifade edecektir. Böyle olduğu için, birleştiğimiz ya da özlediğimiz sonuç aynı olmaktadır.

Solun, sol ve sosyalist güçlerin ortak başarısı.
Evet. Birleştiğimiz ve özlediğimiz...

DİSK'in kararı sağ sosyal demokrasiye cevaptır

Selçuk ÇALHAN

14 Ekim seçimleri geçen yıllarda yapılan seçimlere göre daha fazla önem taşımaktadır. Geçen seçimlerde en büyük özelliği sosyal Demokrat CHP'nin tek «umut» olarak seçimlere katılması ve geniş emekçi kitlelerin desteğini almasıydı.

Ne var ki bu seçimlere CHP çökmüş umuduyla girmekte ve emekçi kitleler yeni yönelişlere doğru yol almaktadır.

CHP, iktidar öncesi söylediklerine ve kendisini demokratik talepleri yerine getirmesi için seçen emekçi kitlelere karşı tutum olarak sağ sosyal demokrasinin iflasını da beraberinde getirmiştir.

CHP, sağ politikasına rağmen kendini hâlâ «umut» olarak gösterme gayretinden vazgeçmemiştir. CHP Genel Başkanı Ecevit, yaptığı seçim konuşmalarında umut tüccarlığına devam ederek paslanmış silahını kullanılır hale getirmek istemektedir. Oysa, yaşanan iki yıllık dönem adım adım sağ sosyal demokrasinin enkazını getirmiştir.

CHP'nin bir numaralı adamı Ecevit, Sultanahmette yaptığı seçim konuşmasında DİSK'in seçimlerle ilgili olarak aldığı kararı kendisine mal etmeye çalışmıştır. Ecevit'in DİSK'in aldığı kararı kendisine yontmaya çalışması, herşeye rağmen umut olduğunu göstermeye çalışmasından kaynaklanmaktadır. Oysa DİSK'in aldığı karar Ecevit'in göstermek istediği gibi kendi politikasının onaylanması değildir.

DİSK'in seçimlere ilişkin kararında, CHP'nin desteklenme gerekçesi şu şekilde dile getirilmektedir: «Tabanının (gövdesinin) ilerici, demokrat unsurlardan oluşması nedeniyle, faşizme karşı mücadelede önemli görevler yapabilecek olan CHP'nin oy verilerek» desteklenmesi... DİSK'in bu gerekçesi doğrudan CHP üst yönetimini mahkum etmektedir.

Bugün demokrasi güçleri CHP'yi gözden çıkartmamışlardır. Gerçekten CHP'nin tabanın büyük bir çoğuluğu faşizme karşıdır ve faşizme karşı mücadelede, bu unsurlar olmadan düşünülemez. CHP tabanın ilerici ve anti-faşist olduğu, seçim mitinglerinde veciz bir şekilde dile gelmektedir. Miting alanlarını dolduran kalabalıklar artık halkçı Ecevit yerine faşizme karşı olan öfkelerini dile getirmektedirler.

DİSK'in seçimlerde «CHP'nin desteklenmesi» çağrısını kendisine mal edemiyecek tek kişi varsa o da Ecevit ve CHP üst yönetimidir. DİSK'in kararı, CHP içindeki ilerici eğilimlerin desteklenmesi yönündedir. Ve Ecevit'in iddialarının aksine CHP üst yönetimini mahkum eden nitelikte bir karardır. Bu tavır sağ sosyal demokrasinin işçi ve emekçi düşmanlığına verilmiş güzel bir cevaptır. CHP üst yönetimine hakim olan sağ politika iki yıl içinde yaşanmış ve emekçi kitlelerin tepkileriyle karşılanmıştır.

Bu seçimlerde DİSK 1973 ve 1977 seçimlerinde olduğu gibi sadece CHP'nin desteklenmesi kararını da almamıştır. DİSK aynı zamanda sosyalist ve ilerici adaylara da oy verilmesi çağrısını yapmıştır. DİSK kararında, «işçi sınıfımızı, emekçi halkımızı kucaklayan siyasal örgütlenmenin henüz var olmadığının bilincinde olarak, sosyalist-ilerici tüm partilerin adaylarına da oy verilerek güç katılmasını» da belirtmiştir. Böylece demokrasi cephesinde yer alan sol siyasi parti ve çizgilere oy verilebileceği dile getirilmiştir. Bu karar DİSK'in tabanından kopup gelen, kitlelerin sosyalizme açılmasının bir tezahürü.

Devamı s. 5, sütun 1'de

Seçim işbirlikleri sürüyor

Ağrı (Gerçek) — Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ile Özgürlük grubu arasında oluşturulan seçim işbirliği çalışmaları sürüyor. Bilindiği gibi bu ilde boş bulunan Belediye Başkanlığı seçimleri Bakanlar Kurulu kararıyla 14 Ekim seçimlerine ertelenmişti. 14 Ekim günü hem Senatörlük, hem de Belediye Başkanlığı için seçim yapılacak.

SİİRT'TE DEMOKRATİK KURULUŞLARIN PROTESTOSU

Siirt'teki demokratik kuruluşlar yayınladıkları ortak bildiride Cumhuriyet gazetesinde bir süre önce çıkan «Siirt'te demokratik kuruluşlar MSP adayını destekliyor» haberini yalanlamışlardır. Yayınlanan bildiride demokratik kuruluşların böyle bir kararı olmadığını, Cumhuriyet gazetesinin bu tür hayali haberleri kasıtlı olarak yayınladığını açıklamışlardır. Bilindiği gibi Cumhuriyet gazetesinin geçtiğimiz günlerde yayınladığı «Balıkesir'de TÖB-DER TİP'i destekliyor» haberi de Balıkesir TÖB-DER yöneticileri tarafından yalanlanmıştı.

DOĞU'DA SEÇİM TOPLANTILARI DEVAM EDİYOR

● Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ile Devrimci Demokratların ortak seçim işbirliği çalışmalarının bir devamı olarak Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde bir miting yapılmıştır. Miting gayet olumlu geçmiş, konuşmacılar ulusal demokratik haklar üzerindeki baskıları kınamışlar, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı bu seçimlerde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin desteklenmesi gerektiğini belirtmişlerdir.

● Bitlis'te kahve toplantıları sürüyor. TSİP ve Devrimci Demokratların ortak olarak yürüttükleri seçim kampanyası gelişerek devam ediyor. Bitlis'te geçtiğimiz günlerde yapılan ve çok olumlu geçen miting'ten sonra kahve toplantılarının aralıksız sürdüğü ve seçime kadar da devam edeceği bildirilmiştir.

RİZE SALON TOPLANTISI YAPILDI

● Rize'de sürdürülen seçim çalışmalarının bir devamı olarak 10 Ekim Çarşamba günü akşamı bir salon toplantısı yapılmıştır. Toplantıda Merkez Yürütme Kurulu üyesi Veli Gürcan bir konuşma yapmıştır. Toplantının coşkulu geçtiği ve Rize'de seçim çalışmalarının etkin bir şekilde devam ettiği bildirilmiştir.

BANK-SEN'in TÖBANK'a bağlı 20 işyerinde yetkisi kesinleşti

İstanbul — Bank-Sen Sendikası basına bir açıklama yaparak, Türkiye Öğretmenler Bankası'na bağlı Ankara'daki 20 işyerinde toplam 400 işçi için aldığı yetkinin Bölge Çalışma Müdürlüğünün kararıyla kesinleştiğini bildirdi.

Açıklamada, yetkinin kesinleşmesinden sonra sendikanın yasal prosedürü yürüterek işvereni toplu iş sözleşmesi görüşmelerine çağırdığı, ancak TÖBANK işvereninin görüşmelere gelmediği belirtildi.

İşverenin görüşmelere katılmaması üzerine yasal işlemlerin sürdürülmeye başladnığı ve yasal prosedürün tamamlanmasından sonra en kısa sürede greve gidileceği belirtilen açıklamada, adı geçen bankanın tüm şubeleri için yetki almak üzere başvurulduğu, birçok Bölge Çalışma Müdürlüğünün de önümüzdeki günlerde aynı doğrultuda kararlar vermesinin beklendiği bildirildi.

TÜM-DER «İlerici memurlara baskı yapılıyor»

Ankara (a.a.) — Tüm Memurlar Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÜM-DER) Ankara şubesi başkanı Musa Aydın, basına bir açıklama yaparak, Maliye Bakanlığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu işyerlerinde ilerici ve devrimci memurlara baskı yapıldığını söyledi.

Musa Aydın, ayrı ayrı verdiği demeçlerde, Maliye Bakanlığı yemekhane personelinin anti-demokratik bir uygulama sonucu gözaltına alındığını kaydederek, SSK'ndaki olaylar nedeniyle, çalışanların maaşlarının geciktirilerek verildiğini bildirdi.

Tüm-Der Ankara Şube Başkanı, Maliye Bakanlığına ilişkin demecinde şöyle dedi:

«Maliye Bakanlığı yemekhane personelinin, bakanlıktaki siyasi faaliyetlere engel olamadığı, yemekhanede gelişen böyle bir faaliyete zamanında müdahale edemediği ve bu faaliyetleri yürütenleri zamanında gerekli yerlere haber vermediği gibi bir gerekçe ileri sürülerek gözaltına alınması yasalara aykırı bir tutumdur.»

Aydın, SSK'da meydana gelen olaylara ilgili olarak ise şunları söyledi:

«SSK'nda gelişen olaylar, hergün ülke genelinde yaşanan olaylardan farksızdır. Daha geçtiğimiz günlerde derneğimizin yasal yayın organının dağıtan üyelerimize bürokratlar ve faşistler tarafından saldırılarak bildiri dağıtımı engellemek istenmiştir. Bu engellemeyi başaramayan faşist çeteler polisle işbirliği yaparak biri olay günü izinli olan arkadaşımızı, yalnız devrimci olmanın verdiği bir suçtan dolayı tutuklamışlardır. Hatta bu arkadaşlarımızın maaşları kurum bürokratlarınca bir süre geciktirilmiştir.»

TÜMAS: «Tam Gün Çalışma Yasası yozlaştırıldı»

Diyarbakır (THA) — Tümas Diyarbakır şubesi başkanı Dr. Salih Özgökçe, «İnsan sağlığını ticaret konusu haline getiren tıp anlayışını ortadan kaldırmak maksadıyla yürürlüğe konulan Tam Gün Çalışma Yasası, yapılan son yönetmelik değişikliği ile tamamen yozlaştırıldı.» dedi.

Kısa adı «Tümas» olan Tüm Üniversite, Akademi ve Yüksek Okul Asistanları Birliği Diyarbakır Şubesi Başkanı Dr. Salih Özgökçe, özetle şöyle dedi:

«Bakanlık yasayı çıkardıktan sonra, tam gün yasası tazminatını oldukça fazla abartarak halkı ve diğer meslek gruplarını hekimler aleyhine kışkırttı, yasanın uygulanması için bir yıl gibi bir zaman vererek yasanın ciddiyetini ortadan kaldırdı. Bir yıl geçmesine rağmen, çifte kazanç sağlayan ve hekimliği sömürü aracı haline getiren tüccar doktorların muayenehaneleri halen açık. Sömürü bu kez daha bilinçli ve ustaca uygulanmaya başlandı. Bununla yetinmeyen çıkar çevreleri, yasayı tümden yozlaştırmak için Sağlık Bakanlığı ile CHP ağırlıklı hükümeti baskı altına aldılar. İktidar bu baskılara boyun eğerek çevre sağlığı hizmetlerini ön plana çıkaran bu yasayı, çıkardığı yönetmeliklerle yozlaştırmaya başladı.»

SOSYALİST ÜLKELERDEN

Havana'da modern binaların yükseldiği La Rampa caddesi.

Sosyalizmle Kalkınan Küba

Küba'nın sosyalizme geçişinden bu yana 20 yıl geçti. Bu kısa süre içinde Küba sosyalist planlamayla; tarımda, endüstride, bilim ve teknikte, eğitimde, kültürde, sağlık hizmetlerinde ve halkın yaşam seviyesini yükseltmede büyük başarılar elde etti. Küba'da; 1959 Devriminden bu yana, elektrik üretimi üç katına, metal üretimi özellikle nikel üretimi iki katına, çimento üretimi üç katına, çelik üretimi 14 katına, petrol üretimi iki katına ve balıkçılık on katına çıkartılmış. Şeker endüstrisi modernize edilmiş, üretimin yüzde yetmişi makinalarla yapılıyor bugün.

9 milyon nüfuslu Küba'da bugün nüfusun üçte biri öğrenci ve Anayasa uyarınca parasız öğrenim yapıyor. Ve okuma yazma bilmeyen kimse kalmamış. Ayrıca parasız yapılan sağlık hizmetlerinde büyük gelişim gösterilmiş. Amerika kıtasında çocuk ölüm oranının en düşük olduğu ülke Küba. Yoksulluğun ve az gelişmişliliğin doğal sonucu olan bazı hastalıkların, sıtma, dizanteri, kolera, tifüs vs... kökü kazınmış...

1958'de 396 milyon pesos olan devlet bütçesi bu yıl 10.000 milyon pesos'a yükselmiş. Yani bütçe 20 yıl içinde 20 katına çıkarılmış.

Sosyal alanda, özellikle son yıllarda sporda gösterdiği büyük başarı tüm dünyanın dikkatini çekecek düzeyde.

Genç sosyalist cumhuriyet Küba, her alanda zaferden zafere koşuyor...

Okurlardan

İşçiler, köylüler, emekçiler birlik olmalı.

Espiye ilçesi «Tikence» köyü sakinlerinden «Hüseyin Yavuz»um. Yaşam koşullarımızın ağırlığı yanında, çok yönlü sorunlarımız var! Ayrıca mahallî idare müsebbiplerince ağır itham ve hakaretlere maruz kalıyoruz...

Kendim sobacılık yaparak seçimimi temin etme uğraşı veriyoruz. Gazeteniz «GERÇEK'i» sürekli izliyor ve çok yönlü bilgiler ediniyorum. Görüyoruz ki, «GERÇEK» gazetesi: «Köylü, işçi, emekçi sorunlarıyla gerektiğince ilgilenip, alınterimizin üretimsel gücünü yansıtıyor.»

Yaşadığım acıklı ve bugünkü düzenin içeriğine yönelik bir olayı anlatmak istiyorum!.. İstiyorum ki, tüm emekçi kardeşlerim de okusun! Olay şu:

29 Eylül 1979 günü, gece saat 10.00'da; babam «Giresun Devlet Hastahanesi»nde vefat etti. Gerekli işlemleri tamamlayıp aynı gece saat 00.03 sularında «Espiye»ye cenazeyi getirdim. Acı ve yıkım içindeyim! Cenazeyi köye götüreceğim, ancak benzin yok; arabaya benzin temini için kaymakam «Aziz SEVİNÇ»in evine gittim. «Hışımla kapıyı açtı ve (gecenin bu saatinde hangi hak ve cüretle rahatsız ediyorsunuz?) diye çıkıştı. Haliyle şaşırdım ve geliş nedenimi izah ettim. Hiç olmazsa makul olacağını umuyordum, aksine daha bir sertleşti ve arsızca «Her ölüsü olan Espiye'ye geliyor, ölüsü olan herkese benzin mi vereceğiz?» diye çıkıştı ve bizi kovdu!...

Bazı arkadaşların fedakârlığı sonucu benzin tedarik edip, köye gidebildik.

«Umut» diye «Ecevit»e sarıldık... Ve gördük ki; «Bunlar umut değil, aksine; zam, yokluk, baskı, zulüm mekanizmaları olup, kendi çıkarlarına çalışan zengin sermayecilerin cambaz kuklaları imişler».

Sorunlarımızın çözümü; yıllardır hükümetlik etmiş partilerce, olumlu bir çizgiye eriştirilmedi. Eriştirmek için mücadele verdiklerine de artık inanmıyoruz... Ve diyoruz ki; «İşçiler, köylüler, emekçiler birlik olmalı; haliyle de, «sosyalist partiler» birleşerek biz emekçilere yol göstermelidir. Ancak böyle kurtuluruz inancına haiziz!...»

Hüseyin YAVUZ

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin Seçim Kampanyasında Yükselttiği

Güncel Talepler

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bütün bir seçim dönemi boyunca yaptığı çalışmalarda, radyo-TV konuşmalarında, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın ekonomik-demokratik taleplerinin ve ulusal demokratik taleplerin ısrarlı savunucusu oldu. Bu taleplerin, «halk güçlerinin demokratik halk iktidarına giden yolda burjuvaziye dayatılmasının ve ekonomik-demokratik kazanımlarla iktidar mücadelesini güçlendirmenin» önemini sürekli vurgulayan TSİP, bu tespit ve önerilerini seçim döneminin tüm ajitasyon-propaganda çalışmalarında yansıttı. Emperyalistlerden ve yerli işbirlikçilerinden kaynaklanan politika ve uygulamalar nedeniyle siyasal demokrasi konusunda «işçilerin, köylülerin, memur ve teknik elemanların, kadın ve çocukların, tüm dargelirli çalışanların hakları ve talepleri üzerinde, ezilen ulusun insan temel hak ve özgürlükleri, ulusal demokratik hakları üzerindeki baskılara karşı» yoğun ve etkili bir seçim kampanyası yürüttü. Sosyalistlerin ve halk güçlerinin birliği doğrultusunda, «emekçilerin de özlemi ve somut talebi olan» birlik hedefine ulaşmada somut adımlar attı.

Devrimci Demokratlarla bütün seçim düzeyinde, bağımsız adaylar ve Birlik Dayanışma ile pek çok ilde seçim işbirliğinin gerçekleşmesinde, emekçilerin birlik özleminin seçimlerde böyle ölçüde somutlanmasında ve kalıcı bir işbirliğinin temellerinin atılmasında, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin doğru tespitlerinin ve bunların ısrarlı ve doğru bir politikayla hayata geçirilmesinin belirleyici rolü vardır.

Halk güçlerinin nihai kurtuluş mücadelesinde, güncel bakımdan yeni demokratik mevzilerin ve ekonomik-siyasal hakların elde edilmesi, «halk hareketinin birleşenlerinden sosyalist ve demokratik mücadelenin bütünleştirilerek ikincinin birinciye bağımlı kılınması açısından» önemlidir.

GERÇEK Gazetesi, seçimlerde ısrarla savunulan ve kitlelerin mücadele şiarları haline getirilmiş bulunan bu güncel ve ivedi taleplerin en önemlilerini topluca sıralamayı bir görev sayar.

● TÜRKİYE'NİN DEMOKRATİKLEŞMESİ DOĞRULTUSUNDA

● Sıkıyönetim derhal kaldırılmalıdır.

● Faşist odaklar dağıtılmalı, MHP, ÜGD ve diğer faşist örgütler kapatılmalı, sorumluları cezalandırılmalıdır.

● 12 Mart döneminde Anayasa'da yapılan anti-demokratik değişiklikler iptal edilmeli, Anayasa demokratlaştırılmalıdır.

● Başta 141-142 olmak üzere, fikir ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen her türlü ceza kanunu maddesi kaldırılmalıdır.

● Kitaplar, yayın organları ve sanat eserleri üzerindeki yasaklamalara son verilmelidir.

● Siyasi partiler ve seçim kanunu demokratlaştırılmalı, bütün halkın hayatın her alanında ve her sosyal ve ekonomik birimde, siyasî örgütlenme dahil olmak üzere, serbestçe örgütlenmesini sağlayacak hale getirilmelidir.

● Siyasi partiler kanununun şoven ve ırkçı 89. maddesi iptal edilmeli, aynı kanunun 106. maddesinde yer alan Türkiye'de komünist adıyla parti kurulamıyacağını söyleyen ibare kaldırılmalıdır.

● Türkiye Komünist Partisi üzerindeki yasağa son verilmelidir.

● 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası dayanışma ve mücadele günü olarak yasallaşmalıdır.

● Memurlara ve derneklere konan siyaset yasağı kaldırılmalıdır.

● İdam cezası kaldırılmalıdır.

● Gözaltı süresi hiç bir durumda 24 saati geçmemelidir.

● Faşistler ve gericiler dışında, siyasî nedenlerle cezaevinde bulunan tüm tutuklu ve mahkumlar serbest bırakılmalıdır.

● Toplum polisi kaldırılmalıdır.

● Jandarma, komando ve polis baskısına son verilmeli, dayak, işkence ve keyfi muameleler ve rüşvet sona erdirimleli, sorumluları mutlaka cezalandırılmalıdır.

● Sağlık hizmetleri tüm yurttaşlara parasız olarak sağlanmalıdır.

● Sağlık hizmetleri tüm yurttaşlara parasız olarak sağlanmalıdır.

● Gecekondu yıkımı kesin olarak yasaklanmalıdır.

● Konut kiraları, her belediye çevresinde, sendikaların, belediyelerin ve kiracı temsilcilerinin katılacağı bir komisyon tarafından tespit edilmelidir

● ULUSAL DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLER İÇİN

● Ulusal demokratik ilkelerin özü, ulusların arasındaki zora dayalı her türlü bağa karşı çıkmak ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmaktır.

● Bu nedenle, ulusal demokratik hak ve istemler üzerindeki her türlü baskıya ve egemen milliyetçiliğe karşı çıkmak asgari demokratik görevdir.

● Başka ulusları ezen bir ulusun kendisinin de özgür olamayacağı gerçeğinden yola çıkarak, ulusal baskılara karşı tüm demokratik güçler birleşmelidirler. Gerçek kardeşliğin bu önkoşulu, ancak halk güçlerinin dayanışmasıyla sağlanabilir.

● İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Sonuç Belgesi ve Avrupa İnsan Haklarını Koruma Sözleşmesi gibi, Türkiye'nin de altına imza koyduğu önemli uluslararası demokratik belgelerde yazılı tüm ulusal demokratik ve kültürel haklar hayata geçirilmelidir.

● Faşizmin, şovenizmin ve her türlü siyasal gericiliğin Türkiye'de özel olarak sistemlice körüklediği Sovyet, Kürt ve Yunan düşmanlığına karşı, halkların kardeşliğine düşman tüm uygulama, politika ve propagandalara karşı, egemen milliyetçiliğin demagojilerine ve oyunlarına karşı demokratik ilkeler hayata geçirilmelidir.

● Anayasada yazılı olduğu halde kağıt üzerinde kalan ve yurttaşlar arasında ırk, dil, din, mezhep ayırımı gösterilmemesini öngören demokratik hükümler hayata geçirilmelidir.

● Helsinki Belgesinin 7 ve 8. ci maddelerinde yazıldığı şekilde ulusal dil ve kültürlerin önündeki anti-demokratik barikatlar kaldırılmalı, tüm yurttaşlara istediği dilden, okuma, yazma, yayın çıkarma ve eğitim yapma hakkı ve olanağı tanınmalıdır.

İŞÇİ SINIFIMIZ İÇİN

● Sekiz saatlik işgünü her yerde uygulanmalıdır.

● Hafta sonu tatili iki gün olmalıdır.

● Ne sebeple olursa olsun işçinin ücretinden kesinti yapılması yasaklanmalıdır.

● İşçilerin işten çıkartılmalarında, işyerinde işçilerden seçilmiş disiplin komitesi kararı dışında kimsenin yetkisi olmamalıdır.

● Asgari ücret, işçinin kendisinin ve ailesinin bilimsel olarak tespit edilmiş yaşama standardını karşılayacak şekilde, her belediye çevresinde, belediye ve sendika temsilcilerinden oluşacak asgari ücret komiteleri tarafından belirlenmeli ve her yıl yeniden saptanmalıdır.

● Mevcut sigorta kurumları, kesin olarak işçilerin denetimine ve yönetimine verilmelidir.

● Genel grev ve dayanışma grevi yasallaşmalıdır.

● İş kanunu demokratlaştırılmalı, tarım işçileri de bu kanun kapsamına alınmalıdır.

● Lokavt kaldırılmalı ve suç sayılmalıdır.

● İşsizlik sigortası kurulmalıdır.

● Çalışma hayatını ilgilendiren her türlü mevzuat demokratlaştırılmalıdır.

● Sendikasız, sigortasız, işçi çalıştıranlar cezalandırılmalıdır.

● Referandum yasallaşmalıdır.

● EMEKÇİ KÖYLÜLER İÇİN

● Topraksız ve az topraklı köylüye geçimini sağlayacak kadar toprak verilmelidir.

● Taban fiyatları emekçi köylüyü gözetecek şekilde tespit edilmelidir.

● Emekçi köylülerin kooperatif, birlik vb. ekonomik ve demokratik örgütlenmesi önündeki her türlü anti-demokratik engel kaldırılmalıdır.

● Emekçi köylülerin tefeciler ve bankalara olan tüm borçları silinmeli, ve ipotekler kaldırılmalıdır. Tefecilik yapanlar ağır hapisle cezalandırılmalıdır.

● Özel durumları olan orman ve dağ köylülerinin ürünlerinin değerlendirilmesinde gerekli kolaylıklar gösterilmeli, yaşama ve çalışma koşulları köylüler yararına düzenlenmelidir.

● Emekçi köylülerin, tarımda ve hayvancılıkta, üretimi artıracak ileri teknolojiden yararlanmaları için gerekli kolaylıklar gösterilmelidir.

● MEMURLAR İÇİN

● Tüm memurlara grevli-toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.

● Memurların siyasi örgütlenme ve faaliyetlerini yasaklayan kanun maddeleri kaldırılmalıdır.

● Memurların terti, nakil vb. özlük işlemleri, bakanlıklardan bağımsız özerk bir kurul eliyle gerçekleştirilmeli, ilerici-demokrat memur kıyımına son verilmelidir.

● KADINLAR İÇİN

● Kadın-Erkek ayırımı yapılmaksızın eşit işe eşit ücret verilmelidir.

● Kadın sağlığına zarar veren alanlarda kadınların çalıştırılması yasaklanmalıdır.

● Fuhuş kesin olarak yasaklanmalı, teşvik edenlerin cezaları ağırlaştırılmalıdır.

● Analık ve çalışma koşulları bağdaştırılmalı; çalışan annelerin çalışma koşulları çocuklarının sağlıklı beslenmesi, eğitilmesi ve yetiştirilmesini sağlayacak şekilde düzenlenmelidir.

● GENÇLİK İÇİN

● Seçme yaşı 18'e, seçilme yaşı 21'e indirilmelidir.

● Öğrenimdeki bilim ve öğrenim özgürlüğünü kısıtlayan, öğrencilerin demokratik örgütlenmesini engelleyen tüm anti-demokratik mevzuat ve uygulamalara son verilmelidir.

● Yüksek öğrenime giriş üzerindeki kısıtlamalar tümüyle kaldırılmalı, her öğrencinin istediği yerde ve dalda yüksek öğrenim görmesi sağlanmalıdır.

● 16 yaşından küçüklerin çalıştırılması yasaklanmalı, 16-18 yaş arasında işgününün 6 saatle sınırlandırılmalıdır.

● BAĞIMSIZLIK VE BARIŞ İÇİN

● Ülke bağımsızlığına ve egemenliğine karşı olan bütün emperyalist kuruluşlardan, NATO başta olmak üzere, çıkılmalıdır.

● ABD ile olan ikili antlaşmalar tek taraflı feshedilmeli, yenilerine olanak verilmemeli, ülkemizdeki her çeşit Amerikan üssü kapatılmalıdır.

● Bölge ve dünya barışına katkı getirecek, yumuşama sürecine yardımcı olacak bir dış politika izlenmeli, barış içinde birlikte yaşama ilkesi benimsenmelidir.

● Kıbrıs'ın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, egemenliğine ve bağlantısızlığına saygı gösterilmeli, bu amaçla öncelikle Birleşmiş Milletler kararları uygulanmalı, adada her iki toplumun da haklarını güvence altına alacak bir statünün adil ve kalıcı bir çözüm olarak getirilmesi için Birleşmiş Milletler çerçevesinde bir uluslararası konferans toplanmalıdır.

● Türkiye, Doğu Akdeniz'in güvenliği için, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Sonuç Belgesinde (Helsinki Belgesinde) yazılı ilkelere uymalıdır.

Sosyalistlerin Uluslararası Politika İlkeleri

● Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, uluslararası politikasının ilkelerini işçi sınıfı enternasyonalizmi temeli üzerinde kurmuştur.

● Uluslararası planda, barış içinde birlikte yaşama ilkesi sosyalist dış politikanın temelidir.

● Sosyalizm uluslar arasında zora dayalı her türlü bağın karşısındadır. Tümüyle gönüllü bağları ve serbest rızaya dayalı ilişkileri savunur.

● Bu nedenle ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, gönüllü bağların somutlandığı ilkedir.

● Nerede bir ulus diğer bir ulusu eziyorsa, enternasyonalistler, o ulusal tahakküme karşı çıkarlar.

● Sosyalizm, savaş olgusunu haklı ve haksız savaşlar olarak ayırdeder. Haksız (emperyalist) savaşlara karşı çıkar, haklı savaşları destekler.

● Haklı savaşlar, emekçi halkların sosyal devrim savaşları (devrimci iç savaşları) ve ezilen ulusların ulusal kurtuluş savaşlarıdır.

● Haksız savaşlar ise, burjuva devletlerinin ve gerici iktidarların kendi aralarındaki çıkar çatışmalarına dayalıdır.

● Sosyalistler, haksız savaşlara karşı barışı, haklı savaşlar önünde ise, ulusal ve sosyal devrimi savunurlar.

● Günümüzde uluslararası düzeydeki güçler mücadelesi, emperyalizm ve uluslararası gericilik ile dünya devrimci süreci arasındadır.

● Bu güçler mücadelesinin belirleyicisi, dünya kapitalist sistemi ile dünya sosyalist sistemi arasındadır.

● Dünya devrimci süreci, dünya sosyalist sistemi öncülüğünde, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketinden oluşur.

● Emperyalizme, uluslararası gericiliğe, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı, verilen ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek sosyalistlerin en başta gelen görevlerindendir.

● Dünya sosyalist sistemi öncülüğündeki dünya barış güçlerinin emperyalizme ve militarizme karşı, silahlanma yarışına karşı yürüttükleri barış mücadelesi, dünya devrimci sürecinin en önemli görevlerindendir.

● Barış politikasının bugünkü somutlanması, yumuşamadır. Yumuşamanın geri dönüşsüz bir süreç haline gelmesi için, politik detant, mutlaka askeri detantla bütünleştirilmelidir.

● Böylece, kimyasal ve bakteriyolojik silahlar ve nötron bombası yasaklanmalı, nükleer silah üretimi durdurulmalı, giderek tüm nükleer silah depoları yok edilmeli, karşılıklı kuvvet indiriminden geçirilerek, askeri bloklar dağıtılmalı ve böylece genel ve tam silahsızlanmaya ulaşılmalıdır.

Karayip ülkeleri bölgede gerginlik istemiyor

Castries (a.a.) — Karayipler bölgesinde Amerikan askeri varlığının artırılmasını öneren Birleşik Amerika Başkanı Carter'ı cevaplandıran dört Karayip ülkesi, bölgedeki ülkelerin yeni silahlara değil ekonomik yardımlara ihtiyacı olduğunu söylemiştir.

Ortak bir bildiri yayınlayan Jamaica, Grenada, St. Lucia ve Guyana hükümetleri, Karayip ülkelerinin ekonomik güçlükler içinde olduğunu ve işsizlik sorununun büyük boyutlara ulaştığını hatırlatmışlardır.

ABD'nin bu ülkeler için izleyeceği en iyi politikanın bu ülkelere silah vermesi değil ekonomik yardım yapması olduğunu belirtmişlerdir.

Dört Karayip ülkesinin yayınladığı ortak bildiride, bölgenin barış bölgesi olarak kalması isteği belirtilerek bölgede gerginliği artıracak ve bölge barışına zarar verecek hertürlü girişimden kaçınılması gereği vurgulanmıştır.

Grenada Devlet Başkanı Maurice Bishop ise, dörtlü bildiride söylenenlerin ötesinde, ABD'nin bölgede gerginliği artırmak istediğini belirtmiştir.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda bir konuşma yapmak üzere New York'a giderken Barbados'a uğrayan Grenada Devlet Başkanı Bishop, burada verdiği demeçte, ABD'nin, Panama, Küba ve Portoriko'da yeterince askeri üssü bulunduğunu söyleyerek bölgede yeni üsler açılmasına kesinlikle karşı olduğunu vurgulamıştır.

İtalya'da işçilerin güçlü ekonomik-demokratik mücadelesi yükseliyor.

İtalya'da otomobil işçilerinin direnişi

Torina (a.a.) — Fiat otomobil fabrikasında çalışan işçilerin bazı arkadaşlarının işten çıkartılmasını protesto etmek için 3 saat süren işi bırakma eylemine katıldıkları açıklanmıştır.

İşçilerin bağlı oldukları sendikanın yetkilileri Fiat yöneticilerini tek taraflı hareket etmekle suçlamışlar ve işçilere kötü davrandıkları için firmayı şiddetle protesto etmişlerdir.

Bu arada işçilerin Fiat yöneticilerinin tutumu karşısında mahkeme yoluna başvuracakları kaydedilmektedir.

DÜNYA BARIŞ KONSEYİ:

«Avrupa'da yeni ABD roketlerine hayır»

Geçtiğimiz haftalarda Panama'da yapılan Dünya Barış Konseyi Prezidyumu toplantısında, «Dünya barışına yönelik yeni tehlikeyi önlemek gerekir: Avrupa'daki yeni ABD roketlerine hayır!» başlığını taşıyan bir bildiriyi kabul etti.

Dünya Barış Konseyi, bildiride, dünya ve özellikle Avrupa kamuoyunun dikkatini, barışa, yumuşamaya ve silahsızlanmaya yönelik yeni ve son derece büyük tehlikeye çekiyor. NATO üyesi Batı Avrupa ülkelerindeki belirli çevrelerin ABD militarist güçlerinin baskısıyla Batı Avrupa'ya «Perşing-2» yeni Amerikan roketlerinin ve nükleer cephane taşıyabilen kanatlı roketlerin yerleştirilmesini kabul etmeye hazırlandıkları kaydedilen bildiride, NATO ülkelerindeki yeni roket-nükleer tırmanış planlarının Helsinki Konferansı'nın özüne ters düştüğü, silahların sınırlandırılmasıyla ilgili olarak bundan sonra alınacak önlemlerin hazırlanmasını tehlikeye sokacağı, askeri ve politik yumuşama alanında harcanan çabalara ciddi bir darbe indireceği belirtiliyor.

Bildiride dünyadaki tüm barış yanlısı güçleri derhal bu planları bozacak eylemlere girişmeye çağrılıyor.

Afganistan'da yeni anayasa hazırlanıyor

● **Hafizullah Amin Afganistan Anayasasının sömürüden arınmış, güven altında bir toplumun varlığını öngöreceğini söyledi.**

● **Amin, sosyalist ülkelerin Afganistan'ın dostu olduğunu kaydederek, ülkenin dış siyasetini bağlantısızlar hareketinin belirleyeceğini ve her zaman emperyalizme ve yine sömürgeciliğe karşı savaşacaklarını belirtti.**

Hafizullah Amin

İslamabad (THA) — Afganistan'ın yeni devlet başkanı Hafizullah Amin, özel bir anayasa komisyonunun yeni bir anayasa hazırlamak amacıyla görevlendirildiğini açıklamıştır.

Yeni anayasa komisyonunun ilk oturumunda konuşan Amin, Afganistan anayasasının sömürüden arınmış, güven altında bir toplumun varlığını öngöreceğini bildirmiştir.

Amin, daha sonra sosyalist ülkelerin hepsinin Afganistan'ın dostu olduklarına işaret etmiş ve bu ülkelerin başını Sovyetler Birliği'nin çektiğini söylemiştir. Amin Afganistan'ın dış siyasetini Bağlantısızlar Hareketi'nin belirleyeceğini kaydederek şunları söylemiştir: «ülkemiz her zaman emperyalizm ve yeni sömürgecilikle savaşacak, sonunda da zaferi kazanacaktır. Biz dünyanın bütün ülkeleriyle karşılıklı saygıya dayanan dostça ilişkiler kurmak istiyoruz. Afganistan'ın benimsediği temel ilke sorunların hep barışçı yollardan çözümlenmesidir.»

Amin, ayrıca ülkedeki müslüman toplumun haklarının anayasayla kesin olarak korunacağını açıklamıştır.

Mao'cu Politikanın tarihsel kökleri ve özü (4)

Pekin yöneticilerinin dış politikalarının hegemonist ve iki yüzlü özü, Asya'nın asıl bu bölgesinde kendini çok iyi gösteriyor. Pekin yöneticileri dostluk ve iyi komşuluktan yana olduklarını iddia ediyor; gerçekte ise toprak istemlerinde bulunuyor, silahlı provokasyonlar düzenliyor, komsu devletleri bir birine karşı tahrik ediyor, iç ihtilaflar, kundakçılık ve ayrılıkçılık körüklüyordu.

Mao Çe Tung daha 1936 yılında Amerikan gazetecilerinden Edgar Snou ile konuşurken şunları söylemişti: «Çin'in dolaysız ödevi, yalnız hükümranlığımızın büyük Çin duvarına kadar savunulması değil, bütün topraklarımızın geri alınmasıdır». Üç yıl sonra kurtarılan bölgelerden birinde «Çin devrimi ve Çin Komünist Partisi» adlı broşür yayınlanmıştı. Büyük dümenci, bu broşürde şunları yazmıştı: «Emperyalist devletler savaşta Çin'i yenerek, Çin'e bağlı olan birçok devletleri ve topraklarının bir kısmını ele geçirdiler. Japonya, Kore, Tayvan, Rükü, Penhu adalarını ve Port-Artur'u; İngiltere Birmanya, Butan, Nepal ve Hongkong'u; Fransa Annam (Vietnam)ı ve Portekiz gibi küçük ülke de Aomenimizi ele geçirdiler.»

Cin Halk Cumhuriyeti kurulduktan dört yıl sonra 1953'te Pekin'de «Çağdaş Çin'in Kısa Tarihi» adlı bir kitap çıkmıştı. Kitapta toprak istemleri listesini okrarlıyan bir harita basılmıştı. Emperyalistlerce sözüm ona «zaptedilen» topraklar arasında, Afganistan'ın bir kısmı, Nepal, Sikkim, Butan, Andam adaları; Batı Malayziya, Tailand, Vietnam, Laos, Kamboçya; Tayvan, Penhuledao adaları; Filipinler'in Sulu takım adaları, Japonya'nın Rükü adası, Kore, Kazakistan ve Sovyet Orta Asya cumhuriyetleri topraklarının bir kısmı, Sovyet Promorye ve Priamurye bölgeleri, Sahalin vardır. Mogolistan Halk Cumhuriyeti'nin topraklarına gelince bunlar devletin ismi bile anılmadan Çin sınırları içine alınmıştır.

'50 yıllarında hele '60 yıllarında Çin basını komşu devletlere ileri sürülen toprak istemlerini meşrulaştırmak için muntazaman yazı ve yorumlar yayınlıyordu. Eski filozofların, Çin'le ilişiği olan her şeyin pek istikrarlı olduğu, Çinlilerin yabancılarla daima özdeşleştiklerine ilişkin sözleri zikrediliyordu.

Çin sınırlarının Tsin hanedanının en parlak devrinde Karadeniz'in kuzeyinde ve İran'a kadar birçok çağdaş devletlerin topraklarını kapsadığı tezi ileri sürülüyordu.

Maocuların «kaybolan topraklar» olarak adlandırdıkları ve göz diktikleri toprakların en az 10 milyon 500 bin kilometre kareyi bulduğunu söylemek yeterlidir. Bu alan, Çin topraklarını bir milyon kilometre kare kadar geçmektedir. Bir de Pekin birçok topraklara yalnız bir zamanlar oraya Çin tüccarları ve gezginleri uğradıkları için göz dikiyor.

1978'de yayımlanan «Çin Bölgeleri Atlasına» bakılırsa bugün Çin toprakları kıtadan Filipinler'in kıyılarına, Malayziya'ya, Vietnam'ın güney kısmına yüzlerce kilometreye uzanıyormuş. Üstelik Güney Çin Denizi ve bütün takım adaları, Çin topraklarının bir kısmı sayılıyor.

Dikkate değer bir olay şudur: Pekin'in Güney-Çin denizi bölgesindeki iştahları, hele bu bölgede zengin petrol yatakları bulunduğu haberi çıktıktan sonra çok açılmıştır. Japonya'nın, ülkesinin bir kısmı saydığı Senkaku adaları bölgelesinde zengin petrol yatakları olabileceğine ilişkin haberler çıktıktan sonra Pekin bu adalara da göz dikmeye başlamıştır.

Toprak istemleri ders kitabı ve basında çıkan propaganda yazılarıyla sınırlı kalmamıştır. Yayılma planları, Çin yöneticileri tarafından defalarca resmen görüşülmüştü. Örneğin Ağustos 965'de Mao Çe Tung Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Politbüro toplantısında şu asgari ödevi ileri sürmüştü: «Güney Vietnam, Tayland, Birmanya, Malayziya, Singapur... dahil Güney Doğu Asya'yı muhakkak ele geçirmemiz gerekmektedir. Güney Doğu Asya bölgesi pek zengindir, orada zengin yeraltı kaynakları vardır. Bu bölge, ele geçirilmesi için harcamalara katlanmaya değerdir».

Batı Alman tankı üzerinde bir Çin askeri!

Aşırı milliyetçi ve büyük devletçilik politikasına uyarak Pekin'dekiler, hayasızca şu açıklamada bulunmuşlardı: «toprak yayılması saldırı sayılmamalı, tıpkı bunun gibi dayanışmaya değer zayıf ve ölmek üzere olan uluslar saldırı kurbanları sayılmamalı; kuvvetli ulusun ya da devletin topraklarını genişletme amacıyla giriştiği hareketler, şimdi hakim olan sosyal gelişme kanunlarına yardım ediyor.

Sonraki olaylar bu açıklamaları açıkça şovenist hareketlerin takip ettiğini gösterdi. '50 yıllarının sonlarında komşu devletlere karş silahlı provokasyonlar sıklaşmıştı. Örneğin 956 yılında Çin Birmanya'ya ait olan 170 bin kilometre karelık toprakları kuvvetle ele geçirmek yeltenişinde bulunmuştu. 1959'da ve sonra 1962'de Hindistan'a silahlı saldırı yapmıştı. Hint topraklarının 36 küsur bin kilometre kareyi bulan kısmı bugüne kadar Çin tarafından işgal edilmiş bulunuyor.

'70 yıllarında karadan denize silahlı provokasyonlar yapılmıya başlandı. Savaş uçakları tarafından desteklenen Çinin büyük çıkarma kuvvetleri, Ocak 1974'te Güney-Çin denizinde Parasel adalarını ele geçirmişti.

Japon «Japon Times» gazetesi bu konuda şunları yazmıştı: «Parasel adaları bölgesindeki silahlı çarpışma Güney-Doğu Asya ülkelerinde büyük bir endişe doğurdu. Çin saldırgan tırnaklarını gösterdi ve göz diktiği topraklarda yerleşmek için silahlı güce başvurmaya hazır olduğunu hissettirdi.»

(Devam edecek)

SANAT-KÜLTÜR-BİLİM

TYS Tavırsız mı?

Seyit NEZİR

Yarın 14 Ekim seçimleri yapılıyor. 29 ilde ve metropol şehir İstanbul'da seçmenler, tarihsel denilebilecek bir karar arefesinde bulunuyor.

Tarihsel, çünkü ülkenin dört bir yanında, işçilere, emekçilere, aydınlara, sanatçılara, topyekûn demokrasi güçlerine yönelik saldırılar, ekonomik, siyasî, ideoloji, kültürel, dört cepheden anti-demokratik baskılar azgınlaşarak sürüyor. Olanlar karşısında CHP hükümeti, kararsızlıkta, yetersizlikte, ağır kalmakta adeta ısrar ediyor. Seçimler sonrası için tezgâhlanan ara rejimin gerekçeleri tekelci sermayenin şimdiden yedeğinde. Gelişmelere karşı sızlanmaktan başka birşey yapamaz duruma düşmüş olan CHP, demokrasinin hiçbir boyutunu uygulama yönünde atım atmadığı ve üstelik, varolan demokratik hak ve özgürlükleri kitlelerden esirgeyerek sağdan gelen saldırıları azaltma ve daha aylar öncesinden «sağ oylara» yönelme çabalarına hız verdiği halde, işçilerden, emekçilerden, aydınlardan oy isteyebilmektedir.

Öte yanda sosyalistler, bütün halk güçlerinin birliği ve sosyal demokrasinin aldatmacalarına, faşist saldırılara, baskıcı rejim şarlatanlıklara karşı demokrasiyi savunmak için ileri atılmış bulunuyorlar. Sıkıyönetime, yasadışı engellemelere göğüs gererek emekçilere sosyalizmin, demokrasi mücadelesinin sesini götürmeye çalışıyorlar. Yurt çapında, yalnızca seçimlere yönelik değil, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin uzun erimdeki amaçlarına yönelik, kalıcı güç ve eylem birlikleri doğrultusunda, ilkeli adımlar atılıyor. Seçimleri, demokrasi mücadelesinin bir alanı haline getirmenin etkin ve güçlü örnekleri yaratılıyor. Demokrasi mücadelesinin yalnızca siyasal planda değil, tüm hak ve özgürlükler planında yaygınlaşmasına yönelik çabaların hızlandırıldığı görülüyor.

Demokratik kitle örgütleri, bu olumlu gelişme karşısında sessizliği geride bırakarak tavırlarını belirl'yor, emekçilerin seçimlerdeki kararına olumlu yön vermedeki etkinliklerini seferber ediyor, seslerini yükseltiyorlar. Bu ses, giderek bütün aydınların sesi olmaya doğru büyümeliyken; sanatçı örgütlerinin, özellikle yazarlar örgütünün susmayı seçmekte oluşu, «kitlelerin bilinç düzeylerinin yükselmesinde kendilerine etkin, yer yer öncü rol» verenlerin, emekçilerde aydınlara ve sanatçılara beslenen geleneksel güveni sarsmaya yol açıyor.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi «bağımsız» Konya milletvekili adayı Hasan İzzettin Dinamo, **Gerçek** gazetesinin bugünkü (11 kim) sayısında, kendisiyle yapılan röportajda şöyle diyordu: «İyi niyetli olduğunu gördüğüm bir parti var ortada. Solun birleşmesinde, büyük solun yaratılmasında, büyük sosyalist partiye giden yolda gösterdiği çabalara bir çakıltaşı da ben koyayım dedim. (...) Bu yönde başlatılmış olan gerçek çabalara katılmakla, halkın sosyalizme güvenini biraz da olsa artacaksa, bundan kaçmamalıyız.» Dinamo bu sözleriyle ve her biri tarihsel sorumluluğun dile gelişi olan tüm cümleleriyle, aydınların, yazarların önünde duran somut görevlerin altını çizmiş oluyor. Yine şöyle diyor: «Kimi arkadaşlar olumsuz buldu beni. Desteklemeyiz, dediler. Yapayalnız kalırsın ha! Biz seni öyle küçük partilerin adamı olarak görmek istemiyoruz.» Böyle demiş Dinamo'ya **kimi arkadaşları.** Kendilerini her zaman siyasal mücadelenin üzerinde, yüksekte bir yerde görenler böyle diyorlarmış. «Hangisi büyük?» demiş Dinamo! Demek ki, siyasal sorumluluklarını yerine getirmek için kimileri büyük parti istiyorlar. İyi ama Dinamo, bu büyük partiye giden yolda atılan olumlu adımlara gücünce, etkinliğince katkıda bulunmak istiyor, daha ne? Olur mu, hele o partiye gidilsin, biz ondan sonra adım atarız. Peki bu süreci hızlandırmada, kitlelerin birlik talebinin hayat bulup hedefe varmasında senin hiç mi sorumluluğun yok?

Sanatçılar, yazarlar, tüm aydınlar, kendilerini ne politikanın dışında, ne de üstünde görmekle tarihsel görevlerini bütünlemiş olurlar. Tersine, emekçilerin hızla sosyalizme yöneldiği koşullarda, siyasal tavırlarını kendilerine saklamayıp herkese mal ettikleri ölçüde bu görev bütünlenecektir.

Tarihsel görev, halk güçlerinin, sosyalistlerin birliği doğrultusunda seçimlerin etkin bir platform haline getirilmesi çabalarına gecikmeden katılmaktır. Kitleler, «CHP mi, sosyalistler mi» seçimini yaparken yazarlardan etkileneceklerse, bunun azımsanmıyacak bir etkisi olacaksa, geride durmak neyin nesi? İleri atılanlara sırtını dönmek de nesi?

Türkiye Yazarlar Sendikası'nın, yaşanan süreçte tavırsız kalması burjuva hesaplarına yarayacaktır. Tavır, sosyalistlerin, öncelikle sosyalistlerin ve halk güçlerinin desteklenmesi olmalıdır. Bu tavır, öbür sanatçı örgütlerini, aydınları da derinliğine etkileyecek bir adım olacaktır. Bu tavrı takınırken, TYS'nin tabanında CHP'lilerin olduğu, onların küstürüleceği kaygısı yersizdir. Çünkü onlar da CHP'nin sanata ve yazara karşı uygulamalarını görmüşler, gerçekte CHP'ye küsmüşlerdir.

Umulur ki, yazarlar örgütü, bu yazının baskıya girmekte olduğu sıralarda, bu demokratik sorumluluğunu, tarihsel görevini yerine getirmiş olacaktır. Onikiye çeyrek kala da olsa, kimi durumlarda ivedi karar verme yeteneği, kişilerin ve kurumların saygınlık kazanmasını, halkın güvenini pekiştirmeyi sağlar.

Henüz gecikilmiş değildir, belki de gerçekten gecikilmiş olunur.

Bundan ise kazançlı çıkacak olan, işçisi, emekçisi, aydını ve sanatçısıyla tüm ilericiler olacaktır.

Sanat-Edebiyatta Resmilik ve «Memur Sanatçılar»

Fahrettin DEMİR

Toplumsal olguların tümünde olduğu gibi, sanat-edebiyat alanında da, sınıf ölçütünden ve sınıfsallıktan bağımsız olarak düşünemeyiz. Sınıflı toplumların temel özellikleri, değişik sınıfların ekonomik, toplumsal ve siyasal çelişki ve çatışmalarının dinamiğinde aranmalıdır. Eğer toplumda sınıflar varsa, ve toplumsal düzen olarak bir sınıf egemenliği yaşanıyorsa, hayatın her alanında sınıf mücadelesinin geçerliliğini kabullenmek zorundayız. Gerçekte, toplumsal oluşumu sınıf merceğinden izlememek, hangi alanda olursa olsun, bizi, burjuva ideolojisinin değişik görünümlü ve binbir çehreli tuzaklarına düşmekten kurtaramaz. Sınıfsallık pusulasını elden bırakmamak, İşçi sınıfı biliminin ilk ve temel ölçütüdür.

Bir toplumun sanatı, edebiyatı, hukuku... vb.'e toplumda geçerli olan ekonomik-toplumsal yapıya dayalı olarak biçimlenir. Bir başka deyişle, toplumsal pratik üstünde yükselir.

Ne var ki, kimi zaman ekonomik-toplumsal yapı ve onun üzerinde yükselen sanatsal ideoloji ilişkisi, tersyüz edilmeye çalışılmıştır. Temel ekonomik-toplumsal yapının belirlediği sanatsal ideoloji yerine, istenilen toplumsal-ekonomik yapıya uygun düşecek bir sanatsal biçimleme yaratılmaya çalışılmıştır. Burada, bilimin öngördüğü karşılıklı etkileşim değildir, sözkonusu olan. Doğrudan doğruya, sanatsal ideoloji «toplumsal» ekonomik yapının 'olması gereken ideal parçası' olarak düzenleniyor. Yani diyalektiğin yasası tersine çevriliyor.

İşte burada, en belirgin örneklerine Cumhuriyet dönemi edebiyatında rastladığımız, «Sanatta resmilik ve edebiyatın resmileştirilmesi» olgusuyla karşılaşıyoruz. Bu, Cumhuriyet dönemiyle birlikte yerleştirilmeye çalışılan Burjuva ideolojisinin sanatsal biçimlenişi olarak değerlendirilebilir. İktidar, resmi ideoloji olarak alınan burjuva ideolojisinden başka, tüm ideoloji biçimlerine sanat-edebiyat alanını kapatıyordu. Sadece resmi burjuva ideolojisi doğrultusundaki yaratımların değerlendirilip desteklenmesi ve bu ideolojinin yaygınlaştırılması amaçlanıyordu. Ayrıca bu, resmen devlet eliyle yapılıyordu.

1934 tarihli «ÜLKÜ» dergisinin 7. sayısında hangi nitelikleri taşıyan sanatsal girişimlerin desteklenip korunacağı, bir sanat yapıtının hangi nitelikleri taşırsa destekleneceği açıklanıyor. Bu «destek» sözcüğünün hangi anlama geldiğini açıklamaya gerek yok sanırım. Çünkü görülen örnekler bu «destek»in maddi ve manevi her türlü çıkarı içerdiğini yeterince açıklamıştır.

O dönemde devletçe resmen finanse edilen Halkevlerinin yayın organı «ÜLKÜ» dergisi şöyle diyor: «Hususiyle millet ve vatan sevgisini, inkılâpçılık heyecanını kuvvetlendirecek eserler; Türk Tarihi'nin büyük anlarını yaşatan, milli mücadelenin kahramanlıklarını anlatan, memleketin büyük şehirlerini, kasabalarını, köylerini, tabii güzelliklerini tasvir edenler, ayrı ayrı her köşesini tanıtan ve sevdiren, taassubun, batıl itikatların, fena göreneklerin çirkinliklerini ve gülünçlüğünü ortaya koyan, ahlâk yüksekliğini her sahada güzel örneklerle gösteren, halkçılık sevgisini aşılayan ve ruhları o büyük yola sevkeden yazılar...» (Aktaran, Kemal Karpat, Türk Edebiyatında Sosyal Konular).

İşte Ahmet Kutsi Tecer'e:

«Orda bir köy var uzakta
O köy bizim köyümüzdür
Gitmesek de, gelmesek de
O köy bizim köyümüzdür.»

şiirini! yazdıran bu direktifler ve onun peşinden gelen «aylıklı memur sanatçılık» isteği olsa gerek.

Bu, burjuva ideolojisi doğrultusunda verilen direktifler ve özendirmeler, gerçekten de bir «memur sanatçı» kuşağı doğurmuştur. Devlet tarafından kayırılmış, memurluklar, elçilikler verilmiş, yüklü dünyalıklarla «icra-i sanat» etme yolunu bulmuşlardır. Gerçi Cumhuriyetten önce de aynı ölçü geçerliydi. Bir farkla ki, o zaman ödül «padişahım çok yaşa» diye diye, padişaha, vezirlere «kaside»ler, düzenlerin istihkakıydı, şimdi ise, «burjuvazi çok yaşa» anlamında çığrışan sanatçılar kayırılıyor.

Ve bu tür sanatçılar yıllarca resmi edebiyatın baş kişileri olma özelliklerini yitirmediler. Ders kitaplarına gir diler, kitapları devletçe basıldı, toplumun «seçkin» sanatçıları olarak, sırtını egemen devlet otoritesine dayamanın rahatlığını duydular.

Bunun yanında egemen ideolojinin «memur sanatçı»sı olmayı kabullenmiyenler kovuşturmalara uğradı, adım adım izlendi, zindanlara atıldı. Sabahattin Ali gibi öldürtüldüler.

Resmi görüşün sözcülüğünü yapan bu «memur sanatçı»ları burjuvazi, ödül olarak dağıttığı «ulûfe»lerden de yoksun bırakmadı. Örneğin, Cumhuriyet'in 20. yılı için düzenlenen ödüllerin kimlere verildiğine bakmak bile yeterlidir. Cumhuriyet'in 20. yılı için konulan ödüller şöyle dağıtılmış: Mistik bir öz ta-

Devamı s. 5, sütun 1'de

Siyasal Birliğin Genel ve Özel Temeli

Sosyalizm mücadelesi **birlik** temeline dayanır. İşçilerin birliği olmaksızın sosyalizm mücadelesi verilemez. İşçilerle köylülerin birliği olmaksızın sosyalizm mücadelesi başarıya ulaştırılamaz. Tüm emekçilerin birliği olmaksızın demokrasi mücadelesi başarılı olamaz. Tüm ulusal güçlerin birliği olmaksızın emperyalizm karşısında başarılı bir bağımsızlık mücadelesi vermek mümkün değildir.

Görülüyor ki, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin belirleyici temeli birliktir. Emekçi sınıf güçlerinin birliği zorunludur.

Birliği zorunlu kılan, toplumun emekçi kesimlerinin farklı güncel talepler peşinde olmalarıdır. Değişik emekçi toplum kesimleri, farklı ekonomik koşulları yaşar ve bilinci buna göre biçimlenir. Genel bilinç emekçi olmaktan dolayı ortak özelliktedir ama somut güncel taleplerde düzeyindeki farklılıklar, farklı mücadele yöntemlerini ve siyasal tutumları gündeme getirir.

Bunun da ötesinde, emekçi sınıfların bir araya gelmelerinde belirleyici rol oynayan **işçi sınıfının birliği** sorunu vardır. İşçi sınıfı eğer örgütlenme ve politika izleme bakımından bütün değilse, güçleri dağılmış demektir. Dağınık güçlerini birleştirmeksizin işçi sınıfının mücadelesi başarıya ulaşamaz.

İşçi sınıfını bölen, dağıtan maddi ve politik faktörler kapitalizm tarafından yaratılır. Üretim sürecinin farklı alanlarında çalışan işçiler, öncelikl efarklı sömürü yoğunlaşışı yaşarlar. Farklı farklı üretim yordamıyla karşılaşırlar. Nisbeten farklı çalışma sorunları belirir. Ücret eşitsizliği vb. işçilerin bir kesimini diğerinden farklı kılan sonuçlar ortaya çıkar.

Bunun gibi başka maddi faktörler de işin içine girmektedir. Örneğin, aynı kapitalist pazar içinde çalışan işçiler arasında milliyet ve ulus farklılıkları olabilir. Bu, geleneksel kültürel farklılıklar, farklı düzeylerde sınıf bilincinin oluşmasına yol açabilir ve açmaktadır. Ulusal ön yargılar yüzünden işçiler birbirlerine uzak durabilirler. Onların bu yapay ayrılıklarını burjuvazi sürekli olarak körükler. Hatta çoğu zaman bu ayrılıklar daha da zenginleşir. Değişik mezheplerden işçiler ortak sınıf bilincini benimsemekte zorluk çekerler.

İşçileri bölen, onların sınıf gücünü dağıtan bu faktörlere burjuvazinin bilinçli ve politik çabaları da katılır. İşçi sınıfının birleşmesini önlemek için propaganda, zor ya da satın alma yoluyla sınıf içinde ayrılıklar yaratmak ister. Bunlardan bazıları, faşist ya da din temeline dayanan sendikalar kurdurmak ve işçileri zorla bu sendikalara girmeye zorlamak olur. Bazıları da, işçilerin bir kısmına daha yüksek ücret vermek, onlara bazı siyasal imtiyazlar tanımak olur. Böylece burjuvazi, işçi sınıfı içinde bir kesimi yanına almaya, eğittiği ve beslediği bu kesimin yardımıyla işçi hareketini sendikalarda kontrol etmeye çalışır.

Burjuvazinin kendi eliyle yarattığı ve işçi hareketi içinde en derin etki yaratan faktörlerin başında sosyal demokrat siyasi akımlar gelir. İşçi aristokrasisi denen işçi kesimi eliyle yürütülen bu politikaya, henüz sınıf bilincine tam olarak ulaşamamış olan işçiler kapılabilir. Böylece işçi hareketi, bilimsel sosyalizmin dışında bir başka sosyal reformist siyasetin peşine takılmış olur.

Türkiye'de bu en derin bölünmüşlüğe rastlanmaz. Yani, işçi hareketi içinde örgütlenmiş bir sosyal demokrat siyasetten sözedilemez. Sosyal demokrasinin işçi hareketi içindeki varlığı sadece politik etki düzeyindedir. Bu nedenle yapaydır ve aşılması mümkündür.

Bütün bunlardan sonra, işçi sınıfının birliğinin gereği üzerinde durulabilir.

Kapitalizm işçileri ne kadar bölerse bölsün, onları tek bir maddi konumda birleştirmeden edemez. Bütün işçi kitlesini sömürür. Kendisi işçilerin sırtından artık değer kazanan düzendir. Tüm işçiler bu sömürü altındadırlar ve karşılarında burjuva sınıf vardır. Ortak bir sınıfa karşı işçilerin ortak mücadelesinin temeli de kapitalizm tarafından yaratılır.

İşçilerin kapitalizme karşı mücadelesinin boyutlarından biri ekonomiktir. Bu nedenle işçi hareketinin birliği, öncelikle sendikalarda birleşme veya sendikaların ortak mücadelede birleşmeleri olarak kendini gösterir. Sınıfın ekonomik çıkarları birdir ve somut düşmanı da birdir. Bu mücadele temeli üzerinde işçiler birleşebilirler ve birleşmelidirler.

Ancak işçi sınıfının burjuvaziye ve kapitalizme karşı verdiği mücadelenin esas boyutu siyasaldır. Bu nedenle işçi sınıfının mücadelesi siyasal birliği olmaksızın başarılı olamaz.

İşçi sınıfının çıkarları tek, dünya görüşü tek olduğu için politikası veya politik örgütlenmesi de tektir. Tek olmalıdır. Eğer bir kısım işçiler burjuvazinin, bir kısım işçiler reformizmin peşinden gidiyorsa, revizyonist siyasetler işçi sınıfının mücadelesi içine sızabiliyorsa, bu işçi sınıfının siyasal güçlerinin dağınıklığını gösterir. İşçi sınıfı içinde, onun bilimine bağlı olmayan siyasetlerin etkisi kırılmalıdır ki, siyasal mücadele tek bir yöne, doğru yöne kanalize edilebilsin.

Deneyler göstermiştir ki, işçi sınıfının doğru siyasal örgütlenmesi de bölünebilmektedir. Her ülkenin kendi şartlarına uygun olarak siyasal örgütlenme gerçekleştiği için, bu şartların ortaya çıkardığı bölünmüşlük hali de, yine ülkenin özel şartlarına uygun bir çalışmayla aşılabilir. İşçi sınıfının tek bir parti çatısı altında verilen siyasi mücadeleye kazandırılması mümkün olabilir.

İşçi sınıfının siyasal hareketinin bölünmüş, ayrı ayrı örgütlenmelere gitmiş olduğu ülkelerde sosyalistlerin baş görevi, bu ayrı siyasal örgütleri birleştirmek, doğru siyasal program etrafında toplamaktır. İşçi sınıfının siyasal çıkarları noktasında birleşen ayrı ayrı örgütlerin, örgütsel olarak da birleşmeleri için çaba gösterilmelidir. Bu sağlandıkça, yani işçi sınıfının siyasal güçleri birleştirildikçe, sınıf mücadelesine öncülük eden sınıfın, öteki sınıf güçlerini kendi etrafında toparlayıp birleştirmesi de mümkün olabilir.

Türkiye'de işçi sınıfının siyasal birliği sağlanabilmiş değildir. Sol güçlerin dağınıklığından öte, sosyalist güçlerin dağınıklığıdır söz konusu olan. Ve sosyalist güçlerin dağınık olması, sol güçlerin bir araya gelmelerini zorlaştırmaktadır. Bunun için baş görevlerden biri, sosyalist hareketin birliğini, sosyalistlerin birliğini sağlamaktır.

Kuşkusuz bunun için de bir mücadele, ideolojik ve politik mücadele vermek gerekir. Doğru saiyasi programı tesbit etmek, hayata geçirmek ve kabul ettirmek gerekir. Sosyalistlerin birliği, pazarlıklarla bir araya gelmek değil, aynı politik görüşleri ve ideolojiyi paylaşmakla mümkün olabilir. Bu, onların örgütsel birliğini de hazırlar.

İşçi sınıfının siyasi hareketinin birliği, sorunun örgütsel planda çözülmesi, önce sosyalist güçlerin birleşmesi olduğu için, sınıf mücadelesinin önderlik sorunu da çözülmüş olacaktır. Önderliğe kavuşmuş sınıfların, emekçilerin mücadelesi ise, daha başarılı sonuçlar elde edecek ve toplumu sosyalizme kadar götürecektir.

İşte bu hayati sorunu göz ardı etmek ve sosyalistlerin birliği meselesini küçümsemek, bu aşamada işçi sınıfına karşı işlenmiş günahların en büyüğü olur.

İşçi sınıfımızın baş düşmanı emperyalizm ve yerli tekellerdir

Günümüz dünyasını tanımak, emperyalizmi ve tekel olgusunu tanımaksızın imkânsızdır. Sosyalizmin karşısında belirleyici düşman emperyalizmdir ve emperyalist kampın belirleyici ekonomik gücü tekellerdir.

Dünyanın kapitalist kampında, sisteme egemen olan, sistemin ekonomik nabzını elinde tutan, bir kaç emperyalist ülke ve bu ülkelerin tekelleridir. Emperyalizmin egemenliği tekel egemenliği olarak da anılabilir.

Tekeller, ekonomik gücün, yani sermayenin, yoğunlaşması ve bir avuç kapitalistin elinde toplanmasıyla oluşmuştur. Bugün tekeller, sonucu oldukları yoğunlaşmayı daha da artıran bir rol oynamaktadırlar. Tekellerin ortaya çıkışı bir rekabet süreci içinde olmuştu. Şimdi rekabet yeni bir temel üzerinde devam ediyor. Tekeller arasındaki rekabet.

Böylece, kapitalist sistem içindeki çelişkiler, tekellerin arasındaki çelişkileri yüzünden büyüyor. Ama dünyanın temel çelişkisi, bu tekellerin egemenliği altındaki kapitalist kampla sosyalist sistem arasında kalıyor.

Bunun için, dünyadaki bütün politik ve ekonomik olaylar, salt kapitalist barış için de olsalar da, sosyalist ülkelerle kapitalist ülkeler arasında olsalar da, dolaylı ya da dolaysız olarak tekel olgusuna bağlı kalmaktadırlar.

Türkiye gibi, kapitalist kamp içindeki bir ülkenin ekonomik ve politik yaşamı da doğrudan tekellerin etkisi ve egemenliği altındadır. Tekelci güçlerin Türkiye üzerindeki egemenliği, onların işbirlikçisi yerli tekellerin de katılımıyla somutlanır. Türkiye'de sömürü çarkları işte bu emperyalist tekeller ve yerli işbirlikçileri eliyle işler.

Yerli tekelciler elinde küçümsenmiyecek bir ekonomik yoğunlaşma ve sermaye birikimi gerçekleşmiştir. Türkiye'nin ekonomik yapısına bugün damgasını vuran, emperyalizme bağımlı tekelciliktir.

Özellikle son on yılın ekonomik ve politik olayları, tekelci güçlerin hayatımızdaki ağırlığını fazlasıyla duyurdu. 12 Mart, tekelcilerin isteği üzerine gerçekleşti. Bugün bir ara rejim ya da demokratik olmayan yönetim biçimleri peşinde koşan onlardır.

Aralarındaki rekabet, tekel gruplarının farklı örgütlenmelerini doğurmuştur. Bugün Türkiye'de ekonomiye egemen olan tekel gruplarının oluşturduğu odaklar oldukça fazladır. Ama, düzeni koruma çerçevesinde kendi aralarında ortak örgütlenmeleri de vardır. Sermayenin emekçi sınıflara karşı ekonomik ve siyasal saldırılarının kaynağı bu tekel örgütlenmeleridir.

Tekel olgusunu Türkiye'de bankacılık alanında da görmek gerekir. Türkiye'nin mali hayatını üç büyük banka elinde tutuyor. Bu bankaların sanayicilerle sıkı ilişkilerih ötesinde ortaklıkları var. Bundan da öte, bankalarla sanayiciler, sadece ortaklık düzeyinde değil, sahiplik düzeyinde de iç içe geçmiş durumdadırlar. Tekelcilik, banka ve sanayi sermayesinin ortak bir kompozisyonudur zaten.

Bugün Türkiye'deki tekelci örgütlenmelere, emekçi sınıf mücadelesi açısından bakmakta yarar vardır.

Herkes bilir ki, on binlerce işçinin, hem de Türkiye'nin en ileri işçilerinin karşısında **MESS** diye bilinen tekel örgütü vardır. Metal işçileri, özellikle bu birleşik tekelci güce karşı savaşmak zorundadırlar. MESS patronları, her biri kendi alanında tekelci bir işletmedir. Tekelci olmayanlar ancak bunların himayesinde ve denetiminde, onların yanında yaşama şansı bulabilirler.

Tüm sanayicileri çatısı altında toplamaya çalışan **TÜSİAD** vardır. Sanayici işadamlarının derneği olan TÜSİAD ekonomik sorunlarda siyasal iktidarlara yön verir. Onların politikalarını belirler.

Hür Teşebbüs Konseyi ise bir başka tekel grubunun çıkarlarını korur. AP'li tekelcilerin has örgütüdür. Politik hayatımızda da önemli bir yeri vardır.

Odalar Birliği tekelcilerin resmi örgütlenmesidir ve bütün tekel gruplarının siyasal ve ekonomik sözcüsüdür.

TİSK de (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu) buna benzer bir örgütlenmedir ve tekelcilerin çıkarlarını gözetmektedir. Bütün bu tekel gruplarının ya bankaları vardır, ya da bankalarla ortaklık halindedirler.

Burjuva hükümetler, ithalat politikasından ücret politikasına kadar bütün tutumlarını, bu tekel gruplarının önerilerine göre saptarlar. Çalışanların, milyonlarca emekçinin hayati çıkarları, siyasal ve ekonomik planda hep bu tekelci organizasyona tabi kılınmak istenir.

Tekelciler sadece kendi zümresel örgütlenmeleriyle de yetinmezler. Diğer tekel dışı burjuva kesimleri, hatta orta tabakaları da denetimleri altında tutmanın biçimlerini bulmuş ve yaratmışlardır. Örneğin: Tarım kapitalistlerinin hükmettiği **Ziraat Odaları Birliği,** sözde tüm üretici köylülerin sözcülüğünü yapar görünür. Ama izlediği politikalar büyük toprak sahiplerinin çıkarlarını yansıtır. Taban fiyatlar ve ihraç politikası bu örgütün önerilerine göre ve üreticileri zarara sokacak biçimde belirlenir.

Tekelcilerin diğer emekçi kesimleri de denetim altına aldıkları örgütleri vardır. **Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu,** tekelci çıkarların korunması için, küçük esnaf yığınlarının hapsedildiği bir örgütlenmedir. Bütün bu mekanizmalar, üst düzeyde tekelci çıkarlarda birleşirler.

Yoksul köylü yığınlarını tekelci sömürünün içinde tutmak için siyasal iktidarlar eliyle oluşturulmuş kooperatifler, kırlarda tekelci sömürünün araçlarıdır. **Fisko-Birlik, Ant-Birlik, Tariş, Çukobirlik, Tarım Satış Kooperatifleri,** hep üretici köylülüğü tekel çıkarlarına bağımlı kılmanın birer aleti olarak iş görmektedirler.

Demek ki, iğneden ipliğe, petrolden otomobile kadar halkın ihtiyaçlarının üretimi ve dağıtımı bir avuç tekel grubunun elindedir. Bu durum, üretim araçlarının tekelci mülkiyet elinde yoğunlaşmış olmasındandır. Tekelciler bu egemenliklerini, emperyalist temellerle sıkı bir işbirliği halinde yürütürler.

İşte bu noktada halkımızın, işçilerin ve geniş emekçi yığınların yakın vadeli çıkarlarına bakabiliriz. Tekelci sömürü yoğunlaştıkça çalışan kitlelerin yoksulluğu artmaktadır. Tekellerin artan ekonomik gücü, onların politik egemenliklerinin de pekişmesi demektir. Milyonların karşısında bir avuç işbirlikçi tekelcinin çıkarı, ulusal planda da dışa bağımlı olarak şekillendiği için, tekel olgusu ulusal çıkarlarımız üzerinde de ciddi bir tehlikedir.

O halde halkımızın, yani emekçi yığınların acil ekonomik çıkarları, tekellerin egemenliğine son vermekte somutlanır. Tekelci mülkiyete son verilmesi halkımızın acil devrimci talepleri arasındadır. Bu talebin formüle edilmesi Demokratik Halk İktidarı programımızda somutlanır.

Tekelci ekonomik egemenliğe son vermeksizin politik yaşamın, çalışma yaşamının ve kültürel yaşamın da demokratikleşmesi mümkün olmayacaktır. Her yanıyla tam bir tekel kuşatması halkımızın hayatı üzerinde demoklesin kılıcı gibi durmaktadır.

Bu nedenle, yığınların ekonomik ve demokratik mücadelesinin baş hedefi tekellerdir. Anti-emperyalist mücadelemiz de, tekellere karşı mücadele ile çakışmaktadır. Bunun için, anti-tekel mücadelenin sınıf güçlerini derleyip toparlamak ve işçi sınıfının önderliğinde verilen mücadeleye çekmek, baş örgütsel görevlerimiz arasındadır.

Radyo TV

TV

15.45 Haberler — 15.50-17.57 Seçim Konuşmaları: 15.53 AP — 16.06 MHP — 16.19 TSİP — 16.32 SDP — 16.45 TİP — 17.08 CGP — 17.21 CHP — 17.34 TBP — 17.47 MSP — 18.00 Flipper: Dizinin «YENİ DOSTLAR» adlı serüveninin birinci bölümü yayınlanacak — 18.30 Başkent Ankara: Programda Ankara'nın başkent oluşu ve bugünkü durumu anlatılacak — 19.00 Müzik — 19.15 Uzay Yolu: Dizinin «KRALIN VİCDANI» adlı son bölümü yayınlanacak — 20.00 Muppet Show: Programın konuk sanatçısı Phyllis Diller — 20.30 Haberler — 21.15 Unutulanlar: Dizinin 6. ve son bölümü devrinin ünlü operet sanatçısı Şevkiye May'ın yaşamını konu alıyor — 22.00 Eğlence — 23.00 Baretta: Bu akşamki bölümün adı «Ye Kürküm Ye» — 23.45 Haberler.

TRT-1

05.00 Açılış — 06.02 Günaydın — 07.30 Haberler — 09.02 Çocuk Saati — 10.01 Arkası Yarın — 10.30 Hafta Sonu — 13.00 Haberler — 15.50-18.00 Seçim Konuşmaları — 19.00 Haberler — 20.15 Çocuklarımız ve Biz — 21.30 Dinleyici İstekleri — 22.02 Hafif Müzik — 23.00 Haberler — 23.10 Cumartesiden Pazara — 01.00 Kapanış — 01.05-05.00 Gece Yarısı.

TRT-2

08.00 Açılış — 08.02 Gün Başlıyor — 09.20 Gönül Telimizi Titretenler — 11.00 Türkiye Tarihi — 12.15 Kadınlar Topluluğu — 13.00 Haberler — 14.00 Türk Dil Kurumu Öykü Ödülleri — 15.00 Dilden Dile — 15.50-17.47 Seçim Konuşmaları — 18.00 Okulda Müzik — 19.00 Haberler — 20.30 Haftanın Ülkesi — 21.00 Müzik Söyleşileri — 23.30 Haberler — 23.55 Kapanış.

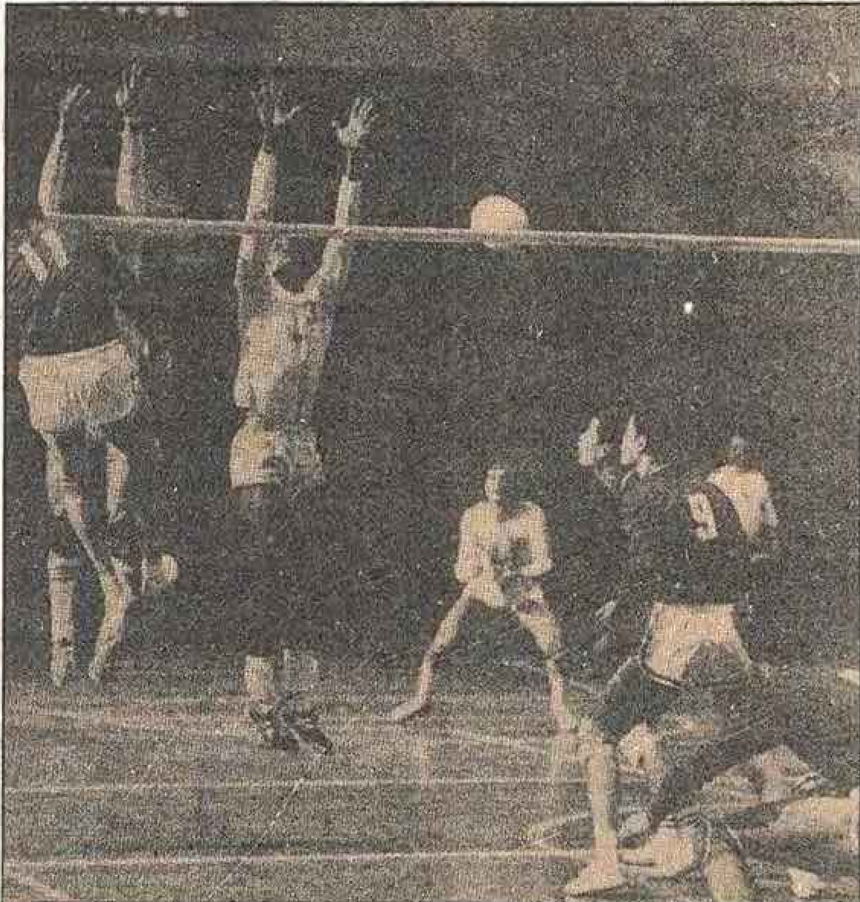
TRT-3

07.00 Açılış — 07.02 Güne Başlarken — 08.00 Sabah Konseri — 10.00 Müzik Stüdyosu — 11.00 Öğleye Doğru — 13.00 Müzik Köşesi — 15.50-17.47 Seçim Konuşmaları — 20.00 Dünden Bugünden — 22.06 Gecenin Getirdikleri — 23.00 Cumartesi Konseri — 24.00 Gece ve Müzik — 01.00 Kapanış.

Gerçek Sahibi: Ali Kar, Adres: Başmusahip Sokak Tan AP. 10/11, Cağaloğlu, İstanbul, Tel: 2327 41.
Sorumlu Müdür: Hamit Çaylı, Ankara Bürosu: Kızılırmak Cad. Kızılırmak Apt. 36/5 Yenişehir, Tel: 17 28 70 Dizgi: Kitle Gazetecilik Matbaacılık A.Ş., Baskı: Hürriyet Ofset Tesisleri

SPOR

1979 Avrupa Voleybol Şampiyonası Devam Ediyor

1979 Avrupa Voleybol Şampiyonası geçen hafta içinde Fransa'da başladı. Hem erkeklerde, hem kadınlarda yapılan şampiyonaya Avrupa'nın 12'şer ülkesi katılıyor. Şu sıralarda Avrupa ülkelerinde en önemli spor olayı bu şampiyona. Ne ki Türkiye'de böyle bir spor olayının sözü bile edilmiyor. Çünkü hem bu şampiyonaya Türkiye katılma hakkını elde edememiş, hem de voleybol amatör olduğu için çok horlanan spor dallarından birisidir ülkemizde.

Şampiyonada 12 ülke takım 4'erli üç grupta yapılan eleme maçlarını tamamladılar. Kadınlarda gruplar şöyle belirlenmiş:

A grubu: Sovyetler Birliği, Polonya, Romanya, F. Almanya

B grubu: Demokratik Almanya, Bulgaristan, Çekoslovakya, Belçika

C grubu: Macaristan, Yugoslavya, Hollanda, Fransa

Erkeklerde ise gruplar şöyle:

A grubu: Sovyetler Birliği, Macaristan, Yugoslavya, Yunanistan

B grubu: Polonya, Bulgaristan, İtalya, Belçika

C grubu: Çekoslovakya, Demokratik Almanya, Romanya, Fransa

Görüldüğü gibi Avrupa'nın 8 sosyalist ülkesinin sekizi de hem kadınlarda, hem erkeklerde şampiyonanın finallerine katılmaya hak kazanmışlardır.

Diğer dört takım ise kapitalist ülkeleri temsil etmektedir. Fransa ev sahibi olduğu için her iki cinste de doğrudan şampiyonaya katılmıştır.

Grup eleme maçları, sosyalist ülkelerin voleyboldaki tartışılmaz üstünlüklerini bir kere daha kanıtlamıştır. Maçların sonuçlarından ve takım sıralamalarından da hemen görüleceği gibi eleme turlarında dahi çekişenler sosyalist ülke takımları olmuşlardır.

Kadınlarda 4 kapitalist ülkeden üçü Federal Almanya, Belçika ve Fransa tek bir maç dahi kazanamadan gruplarında sonuncu olmuşlar ve elenmişlerdir. Her grupta ilk iki sırayı alan takımların finale kaldıkları şampiyonada kapitalist kampı finalde temsil eden tek ülke C grubundaki Hollanda olmuştur. O da, şanslı bir grupta yer aldığı için, söz gelimi üçüncü olup finale kalamayan Polonya ve Çekoslovakya takımları çok daha güçlü oldukları halde mümkün olabilmiştir.

Erkeklerde ise son yıllarda büyük aşama yapıp grubunda birinci olan İtalya dışında kapitalist ülkelerin yine başarısız kaldıkları görülmektedir. Yunanistan ve Belçika tek maç kazanamadan gruplarında sonuncu olurlarken Fransa evinde olmanın avantajıyla ve ancak set farkıyla ikinci olup finale kalabilmiştir. Aynı grupta yer alan ve bir zamanlar hem dünyada, hem Avrupa'da en ön sıralarda derece alan Romanya ve DAC bu sporda yeniden atılım yapmaları gerektiğini kanıtlamışlardır.

Finaller grubu maçları şu sıralarda sürmektedir. Maçlar hafta sonunda tamamlanacaktır. Şampiyonanın en büyük favorisi hem erkeklerde, hem kadınlarda Sovyetler Birliği'dir. Erkeklerde İtalya, Çekoslovakya ve Polonya ikincilik için mücadele ederlerken Sovyetler Birliğini zorlayacaklarına ihtimal verilmemektedir.

Kadınlarda ise Sovyet takımının Polonya'ya yenilmesi eleme grubu maçlarının en büyük sürprizi sayılmıştır. Yine de Sovyet takımı favoridir. Sovyetleri kadınlarda Demokratik Almanya'nın ve Macaristan'ın zorlayacağı sanılmaktadır.

ERKEKLER

A Grubu

SSCB - Yugoslavya	3-0
Macaristan - Yunanistan	3-1
Yugoslavya - Yunanistan	3-1
SSCB - Macaristan	3-0
SSCB - Yunanistan	3-0
Yugoslavya - Macaristan	3-0

Klasman

1. SSCB	6 puan
2. Yugoslavya	5 puan
3. Macaristan	4 puan
4. Yunanistan	3 puan

B Grubu

Polonya - Bulgaristan	3-2
İtalya - Belçika	3-2
Bulgaristan - Belçika	3-1
İtalya - Polonya	3-1
Polonya - Belçika	3-1
İtalya - Bulgaristan	3-1

Klasman

1. İtalya	6 puan
2. Polonya	5 puan
3. Bulgaristan	4 puan
4. Belçika	3 puan

C Grubu

Fransa - Çekoslovakya	3-2
Romanya - D.A.C.	3-0
Çekoslovakya - Romanya	3-1
Fransa - D.A.C.	3-0
Romanya - Fransa	3-2
Çekoslovakya - D.A.C.	3-1

Klasman

1. Çekoslovakya	5 puan (ave.)
2. Fransa	5 puan (ave.)
3. Romanya	5 puan (ave.)
4. D.A.C.	4 puan

KADINLAR

A Grubu

SSCB - Romanya	3-2
Polonya - F.Almanya	3-1
Romanya - F.Almanya	3-1
Polonya - SSCB	3-1
SSCB - F. Almanya	3-0

Klasman

Romanya - Polonya	3-0
1. Romanya	5 puan (ave.)
2. SSCB	5 puan (ave.)
3. Polonya	5 puan (ave.)
4. F.Almanya	3 puan

B Grubu

D.A.C. - Belçika	3-0
Bulgaristan - Çekoslovakya	3-1
D.A.C. - Çekoslovakya	3-1
Bulgaristan - Belçika	3-1
Çekoslovakya - Belçika	3-0
D.A.C. - Bulgaristan	3-0

Klasman

1. D.A.C.	6 puan
2. Bulgaristan	5 puan
3. Çekoslovakya	4 puan
4. Belçika	3 puan

C Grubu

Macaristan - Yugoslavya	3-0
Hollanda - Fransa	3-0
Macaristan - Hollanda	3-2
Yugoslavya - Fransa	3-1
Hollanda - Yugoslavya	3-1
Macaristan - Fransa	3-0

Klasman

1. Macaristan	6 puan
2. Hollanda	5 puan
3. Yugoslavya	4 puan
4. Fransa	3 puan

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni

Baştarafı s. 1'de

mak demektir.

Oysa biz sosyalistler için, sınıf mücadelesinin, emekçilerin iktidar mücadelesinin bambaşka bir özü, bambaşka bir kapsamı, bambaşka metotları vardır.

Sosyalist mücadele herşeyden önce örgütlü siyasi mücadele demektir. Örgütlü siyasi mücadelenin bir tek aracı vardır. **Parti!** Bir işçi sınıfı partisi. Ünlü deyişin defalarca kanıtladığı gibi «işçi sınıfının iktidar mücadelesinde partisinden başka silahı yoktur.»

Konuşmasına devamla burjuva partileriyle sosyalist partilerin farklarını anlatan Kaçmaz, «CHP'nin AP'nin bugün belki kayıtlı yüzbinlerce üyeleri var, kendilerine oy veren milyonlarca kişi var. Ama bu yüzbinlerin, milyonların bu burjuva partilerindeki rolleri, etkinlikleri ise koca bir sıfır» diyerek sözlerini şöyle sürdürmüştür:

«Oysa işçi sınıfının siyasi örgütü, sosyalist parti bambaşkadır. Onun mücadelesi işçilerin, emekçilerin, sosyalizme gönül verenlerin ellerinde yükselir. İşçilerin, emekçilerin kendi partilerine, sosyalist partiye oy vermeleri yetmez. Değil oy vermeleri, gidip üye yazılmaları da yetmez. Bunlar elbette olumlu şeylerdir. Ama sadece oy vermekle, üye olmakla, burjuvazinin örgütlü gücü ile başedilemez. İktidar mücadelesi zafere ulaştırılamaz. İşçilerin, emekçilerin iktidar yolunda yürüyebilmeleri için kendi örgütlü mücadelelerine, bir kenarından el atmaları şarttır. İşçilerin, emekçilerin, kendi kurtuluşlarının kendi eserleri olması gerektiğinin somutu budur, hayata geçirilmesi budur.»

Partili mücadelenin önemine değinerek konuşmasını sürdüren Kaçmaz, daha sonra partisinin birlik konusundaki görüşlerini özetleyerek şunları söyledi:

«Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin birlikçi politikasını, birliğe olan inancını ve güvenini biliyorsunuz. Bu seçim dönemi boyunca birlikçi çabalarımızı nasıl emekçi halkın hizmetine sunduğumuza tanık oldunuz. Solda birlik ve işbirlikleri konusunda yüce birliği müjdeleyen, azımsanmayacak kazanımlar elde edildiğini gördünüz. Birlikçi politikamızın doğruluğunu hayatın kendisi kanıtladı. Birlik politikası başarı kazandı. Üstelik kimilerinin halktaki birlik özlemlerini hiçe sayarak, kendi grup çıkarları uğruna izledikleri, birliği köstekleyen tutumlara rağmen bu güne geldik. Birliği gözden düşürmek, emekçilerin birlik özlemlerini bastırmak için, birlikçi politikamızı, her türlü yalan tezvirat ve dedikodu ile kötüleme kampanyalarını aşarak, birlik yolunda küçümsenmeyecek başarılar elde ettik.

Ama kardeşlerim, daha bitmedi. Birlik konusunda yapılacaklar, hep birlikte işçisiyle, köylüsüyle bütün emekçilerle yapacaklarımız var.

Evet, kardeşlerim, burası çok önemli; hep birlikte yapacaklarımız var!... Çünkü defalarca belirttik, birlik bizim aklımızdan geçen keyfi bir istek değil, emekçi halkın en yakıcı özlemi. Ve defalarca belirttiğimiz gibi emekçi halk hareketi nasıl emekçilerin güçlü kolları üzerinde yükseliyorsa, yükselecekse, birlik de, işçilerin, emekçilerin birliğe sahip çıkmalarıyla, birlik uğruna çaba sarfetmeleriyle, birliği fiilen inşa etmeleriyle gerçekleşecektir. Birliği özlemek elbette iyi bir şeydir ama yetmez. Birliği kurmak, birliğe katkıda bulunmak gerekir.

Bugün birlik politikası ete, kemiğe bürünmüştür. Birlikçi politika Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nde hayat bulmuştur, can bulmuştur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kardeşçe, dostça tavrıyla, bilimsel sosyalizmden kaynaklanan ilkeli ve yapıcı politikasıyla emekçilerin birlikçi özlemlerinin cazibe merkezi olmuştur. İşte bu nedenle, işçi kardeşlerim, emekçi kardeşlerim, seçimlerde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni desteklemen, demek, özlediğin birliğe katkıda bulunman demektir, yüce birlik yapısına, bir taş koman demektir, kısacası birliğe sahip çıkıp, birliği kendi güçlü kollarınla kurman demektir. Asla unutmamanız gereken gerçek şudur ki, biz emekçiler nasıl kendi kurtuluşumuzun yine kendi eserimiz olması gerektiğini kavramışsak, bu yoldaki mücadelemiz de yine kendi ellerimizle güçlü birliğine kavuşturulmak zorundadır. Ve bugün de birlik uğruna bir şeyler yapılması gerekiyorsa, birliği herşeyin üstünde tutan, birlik politikasını tüm fedakârlığıyla emekçi halkın hizmetine sunan Türkiye Sosyalist İşçi Partisini desteklemekten başka çıkar yol yoktur.»

Kaçmaz konuşmasının son bölümünde de şunları söyledi: «Emekçilerin yoksulluklarından ve düşkünlüklerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Oysa kazanacakları koca bir dünya vardır.

Yaşasın emekçilerin birliği!

Yaşasın Sosyalizm!»

Örgütlü terörün kaynağına

Baştarafı s. 1'de

leri bulunan kişi ve kuruluşlar hakkındaki suç duyurusuyla ilgili olarak, Sıkıyönetim Komutanlığı'na gönderilen yazıda MHP ile ülkücü suçlular arasındaki bağları gösteren kanıt, belge, resmi yazışma ve sanık ifadeleri de ekli bulunmaktadır.

Askeri mahkemenin MHP ile bazı yöneticileri hakkında yaptığı suç duyurusuna dayanak teşkil eden kanıt, belge, rapor ve fadelerle ilgili bilgiler şöyledir:

● Değişik yer ve zamanda ve değişik yerlerde kişilerin öldürülmesinde aynı silahların kullanıldığına ve dolayısıyla ülkücü kuruluş mensupları arasında silahların el değiştirdiğine ilişkin raporlar,

● Değişik silahlı eylemlerde aynı silahın kullanıldığının Ülkücü Gençlik Derneği yöneticileri tarafından bilindiği hakkındaki ifadeler

● Ulkücü kuruluş mensubu sanıklarla, Milliyetçi Hareket Partisi mensubu bazı yöneticiler ve emniyet örgütünden bazı komiser ve memurların silahlı eylem için gizli toplantıları hakkında raporlar,

● Ülkücü görüşü benimseyen kişilerin oba ve ocak biçiminde örgütlenip merkezi otoriteye bağlı olarak eylem planladıklarına ilişkin ifadeler.

● Silahlı eyleme katılan ve eylemden sonra kaçan sanıkların MHP'li bazı yöneticilerle Ülkücü Gençlik Derneği yöneticileri tarafından bakıldığı, gizlendiği ve korunduğu hakkındaki raporlar,

● Ülkü Ocakları Derneği başkanlığının bazı kişilere vermiş olduğu yetki belgeleri,

● MHP milletvekili İhsan Kabadayı'nın adam ödürmeye azmettirme ve sanıkları koruyup, kollama, saklayıp, besleme suçlarından başka mahkemelere yansıyan beyan ve belgelerle ilgili resmi yazılar,

● MHP milletvekili İhsan Kabadayı'nın Ankara savcı yardımcısı Doğan Öz'ün yapmakta olduğu yasal soruşturmaları konu alan ve yargı görevlisini ülkücü -sağ görüşlülere karşı yan tutmakla ve yasa dışı işlem yapmakla suçlayan ve aynı görüşü yansıtan yayın organlarında sergilenen suça azmettirme niteliğindeki beyanlarına ilişkin belgeler,

● MHP İdare Kurulu'nca aynı konuda yayınlanan ve TRT ile kamuoyuna duyurulan açıklamaya ait belgeler,

● MHP Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan'ın Ankara Savcısı Yardımcısı Doğan Öz'ün yapmakta olduğu yasal soruşturmayı ele alarak, Doğan Öz'ü ülkücü-sağ görüşlülere işkence düzeyinde yasa dışı işlem yapan bir yargı görevlisi şeklinde açıklayan, yandaşlarını suça tahrik ve teşvik edici nitelikteki demecine ait belgeler, MHP Genel Sekreter Yardımcısı Nevzat Kösoğlu'nun Ankara savcı yardımcısı Doğan Öz'ü yasal soruşturma işlemini yanlı yapılmış ve ülkücü-sağcılara karşı işkence ve tertip düzeyine ulaşmış gibi göstermeye ve dolayısıyla yandaşlarını suça tahrik ve teşvike ilişkin nitelikteki demecine ait belgeler,

● Ülkücü gençlik mensuplarının belli dönemlerde ve değişik yerlerde toplu halde silahlı eğitime tabi bulunduklarına dair belgeler,

● Yukarıda sıralanan konuları olumlu ve yararlı gösterip yansıtan yayınlar.

Öte yandan Abdi İpekçi'yi öldürmekten sanık Mehmet Ali Ağca'nın İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinde idam istemi ile yargılanmasına başlanmıştır.

CHP Kars'ta TSİP'in

Baştarafı s. 1'de

Seçim Kurulu kararıyla aynı gün saat 11 - 13 arası CHP'nin, 15 - 17 arasında TSİP'in mitinginin yer alacağı belirlenmişken, Ecevit'in saat 15'de gelmesiyle, TSİP'in mitingi açıkça engellenmiş, İl Seçim Kurulunun resmi uyarısına rağmen alan boşaltılmamıştır. CHP İl Örgütü ve güvenlik kuvvetlerinin TSİP'in yasal hakkını kullanma doğrultusunda yapılan tüm resmi uyarılara rağmen işi ağırdan aldıkları ve TSİP'in mitingini sabote etme yoluna gittikleri görülmüştür. Daha sonra yapılan bir konuşmayla CHP'nin bu demokrasiyle bağdaşmaz tutumu protesto edilmiştir. TSİP Kars mitingi Kars senatör adayı ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi Tektaş Ağaoğlu'nun katılımıyla bugün yapılacaktır.

Tektaş Ağaoğlu, Kars'ta konuyla ilgili olarak verdiği demeçte özetle şunları söylemiştir:

«10 Ekim günü Partimizin Kars'ta yapacağı miting düpedüz çalındı. Bülent Ecevit il seçim kurulunun kararını hiçe sayarak TSİP'in yapacağı seçim mitingini gasp ve sabote etti. Bu doğrudan doğruya sosyalistlere ve sosyalizme karşı bir tavırdır. Kars, CHP örgütü ve CHP Genel Başkanı bu davranışlarıyla işçi sınıfına ve emekçilere ne gözle baktıklarını göstermişlerdir.

Faşizme ve gerici sağ partilere karşı mücadelede demokrasi güçlerinin birliğini gözetmekten ısrarla kaçınan sosyal demokrat çevreler, 14 Ekim'de hakettikleri dersi alacaklardır.

14 Ekim seçimi Kars için ayrıca bir önem taşıyor. Burjuvazi ara rejim özlemlerine müsait bir ortam yaratmak ve halk güçlerine karşı takriri sükûn tedbirleri almak ve şoven baskıları arttırmak için başvurduğu çeşitli tertipler meyanında Kars'taki demokratik gelişmeyi de hedef almıştır. Düpedüz yalan haberler ve kasten abartılmış değerlendirmelerle Kars'ın ilerici demokrat ve yurtsever halkını tecrit etmek, devrimci potansiyeli geriletmek istemektedir.

tüpgazı bile

Baştarafı Sayfa 1'de

yapılacak iller dışında kalan illerde tüpgaz sıkıntısının önemli boyutlara ulaştığı bildirildi.

Edinilen bilgiye göre, 14 Ekim pazar günü senato üçte bir yenileme seçimlerinin yapılacağı Siirt, Mardin, Bitlis, Van ve Hakkari'de seçmenlerin temel gereksinimlerinin karşılanması amacıyla hükümetin, özellikle yemeklik margarin yağı ve tüpgaz gibi temel ihtiyaç maddelerini seçim bölgelerine kaydırması, seçim dışı kalan diğer bölgelerde sıkıntıya yolaçtı.

Sultanahmet

Baştarafı s. 1'de

senatör adayı Beria Onger'in birer konuşma yapacakları bildirildi.

Bilindiği gibi, önceki hafta Şişli'de yapılan eylem birliği mitingi coşku içinde geçmiş ve mitinge binlerce TSİP'li, Devrimci - Demokrat ve Birlik Dayanışma taraftarı katılmıştı. Oldukça başarılı geçen Şişli mitinginden sonra, ortak eylem birliklerini sürdürme kararı veren TSİP, Birlik - Dayanışma ve Devrimci - Demokratlar grupları, seçim öncesi çalışmaların yine ortak olarak düzenlenen Sultanahmet mitingiyle noktalanacağını açıkladılar.

DİSK'in kararı sağ sosyal demokrasiye

Baştarafı Sayfa 2'de

dür. Yani, CHP artık ne kadar uğraşırsa uğraşsın, kendini tek başına demokrasi havarisi olarak gösteremiyecektir.

DİSK'in seçimler üzerine aldığı karar bu nedenle tek yanlı olarak değerlendirilemez. CHP Genel Başkanı ise, bu kararı çarpıtarak ve tek yanlı göstermeye gayret ederek gerçeği gizliyebileceğini ve kitleleri aldatabileceğini zannetmektedir. Ama artık bu mümkün değildir. Sağ sosyal demokrasinin demogojileri açığa çıkmıştır.

Ve Ecevit'in kitleleri yalanlarla, çarpıtmalarla kandırabileceğini sanması aslında çaresizliğinin bir ürünüdür. Faşizme karşı mücadelenin ve demokrasiyi geliştirmenin gerçek sahipleri kitlelerin gözünde artık belli olmuştur. Bunlar sağ sosyal demokrasinin dışında kalan ilerici, demokrat ve sosyalist güçlerdir.

DİSK önemli bir durumu da dile getirmektedir. Bu durum halihazırda sosyalist güçlerin dağınıklığıdır ve bu doğru bir tesbittir. Sosyalistlerin dağınıklığı bugün için CHP'nin en önemli kozu olmaktadır. ECEVİT «bir avuç» olarak nitelendirdiği bu güçleri küçümseyerek yadsımaktadır. Bu nedenle, faşizme karşı mücadelede her zaman kendi dışındaki güçleri dışlamaya büyük özen göstermiş ve bunun bir sonucu olarak faşist teröre teslim olmuştur. DİSK'in aldığı karar CHP üst yönetiminin bu tavrının da mahkum edilmesidir.

Demokrasinin korunması ve genişletilmesi ve faşizme geçit verilmemesi için demokrasi güçleri 14 Ekim seçimlerini bir araç olarak kullanmaktadırlar. Faşizme ve emperyalizme karşı güç ve eylem birlikleri gelişmektedir. Bu gelişmeler siyasi hareketin birliğine giden sürecin ara konaklarıdır. Ve birlikçi anlayış giderek kitlelere mal olmaktadır. Artık umut kişiler değil, sosyal demokrasi değil, işçi sınıfının gerçek gücü sosyalistler olmaktadır.

14 Ekim seçimlerinde işçiler, emekçiler CHP'nin sağ politikasına ders verecektir. DİSK'in aldığı seçim kararı bu anlamda uyarıcıdır. Ecevit'in DİSK'in aldığı bu kararı kendine mal etme basiretsizliğine karşı emekçiler gerekli cevabı vereceklerdir.

Sanat

Baştarafı s. 'de 4

şıyan «Sinekli Bakkal» adlı romanıyla, H. Edip Adıvar'a; «Yaban» adlı gerçek çelişkileri saptıran ve geri kalmışlığı halk-aydın çelişkisinde gören romanıyla, elçi Yakup Kadri Karaosmanoğlu'na; «Fahim Bey ve Biz» adlı romanıyla, yine «aylıklı memur sanatçı», müşavir Abdülhak Şinasi Hisar'a verilmiş bu ödüller.

Yıllar sonra aynı geleneğin diriltilmesini Kültür Bakanlığı yaptı. «Aylıklı Memur» olmasa da egemen ideolojinin yıllarca savunuculuğunu yapmış, «gönüllü memur» Yaşar Nabi Nayır, toplu ve yüklü bir maaşla ödüllendirildi. Ne diyelim, güle güle harcasın Yaşar Nabi Nayır. Onlar da, barutu kaldıysa Nayır'ın tepe tepe kullansın, görsünler hayrını!

Gerçek Durum

lerin birliği yolunda, tarihsel öneme haiz bir perspektifi de açmış oluyordu.

Türkiye Sosyalist Işçi Partisi, bir yandan işbirliklerini güçlendirmek için çaba gösterirken, öte yandan kendi bağımsız parti çalışmalarını da, halk güçlerimizin acil özlemi olan **solun birliği**'nin hizmetine koştu. Her fırsatı, sosyalizmin genel propagandasını yapmak ve halkın birlik özlemlerini dile getirmek için değerlendirdi. Bu, Türkiye Sosyalist Işçi Partisi'nin, salt seçimlerle sınırlı bir politikası da değildi. TSİP sol güçlerin birliği, sosyalist hareketimizin birliği sorunlarına, temel politik hedefler olarak bakmaktadır ve kurulduğu günden bu yana, bu sorunlar üzerine ne denli aşırı titiz olduğunu göstermiştir.

Seçimlerde de bu politikaların başarısı için çalışma yapılabilirdi ve yapıldı. Devrimci-Demokrat güçler bu çabalara katıldı ve omuz verdi. Ancak, sol güçlerin tek bir siyasal hedefle halkın karşısına çıkmaları yine de tam anlamıyla mümkün olmadı. Bunda, kendini «biricik parti» diye nitelemekten garip bir zevk duyan ve somut gerçeğin karşısında direnmeyi de bu «biricikliğin» gereği sayan partinin payı oldu. Seçimlere olduğundan fazla önem veren, hatta, emekçilerin kaderini bir «demokratikleşme planı»na hapsedip sandığa bağlayan bu tutum, dar bir olumsuzluk olarak kaldı ve kendini yalnızlığa itti. Ve bütün olumsuzlukları aşmayı başaran güçler, birlik sürecini hızlandırdılar.

Seçimlere salt sandık olayı olarak bakılmadığının kanıtları bu saydıklarımızla da kalmadı. Tüm sol güçlerin birliği, mücadele birliği yolunda TSİP'in ısrarlı çabalarına uygun düşen başka önemli sonuçlar da elde edildi. Faşizme, tekellere, emperyalizme ve şovenizme karşı tüm halk güçlerinin eylem birliği yolunda, sosyalistler arasında ilk biçimler denenmeye başlandı. Bu, birlikçi eğilimlerin güçlendiğine, engelleri aşarak sürekli yükseleceğine işaret etti, ediyor.

Bugün, sınırlı eylemlerle ve desteklemelerle süren işbirliği uygulamaları, seçimlerin ardından çok daha sevindirici gelişmeleri de hazırlamaya adaydır. Örneğin: Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yerel örgütleriyle, Birlik ve Dayanışma grubunun, Samsun, Hatay, Çanakkale, Antalya, Aydın, Muğla, Manisa, İstanbul gibi illerde aldıkları eylem birliği kararları ve bazı illerde de seçim işbirliği uygulamaları sosyalist güçlerin seçimlerden sonraki döneme belirleyici olarak geçebileceklerini gösteriyor.

O halde, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin birlikçi politikalarının, bu partinin adıyla sınırlı tutmaksızın, emekçilerin, elde ettiği kazanımlardan rahatça sözedebiliriz. Bu kazançlar, seçimlerden önce, seçimlere doğru ve seçimlerden sonrası için elde edilmiş kazanımlardır. Halk güçlerimizin kazanımlarıdır. Meselenin özü budur.

Bunu TSİP adına bağlamamızın haklılığı, bu partinin yıllardır sürdürdüğü çabalarla, doğan bu sonuçların **uyumundan** ileri gelmektedir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, emekçi halka birlik sözü verdiğini defalarca dile getirmiş, bunun kısa sürede gerçekleşeceğine dair olan inancını ve umudunu sürekli muhafaza etmiştir.

Ve bu sonuçları seçim olayına bağladığımızda, ister istemez, çok kişinin vardığı sonuca biz de varıyoruz. 14 Ekim'de bilinçli oyların, sol ve sosyalist oyların işlevi, birliği güçlendirmek olmalıdır. Birliği, kendisinin güçlenmesinden hiç bir zaman ayrı düşünmemiş, ya da başka bir deyimle, kendi güçlenişini sol ve sosyalist güçlerin birliğinden ayrı düşünmemiş, her zaman bu haklı özlemin ve davanın hizmetine sunmuş olan TSİP'i güçlendirmek olmalıdır.

14 Ekim tercihlerimizi, genel sınıf görevlerimize bağlayan nokta budur.

Ecevit, seçim döneminde

Baştarafı s. 1'de

artırmaya çalışan Ecevit, «halkçı» politikalarından köylülere düşen payı —tabi o da lafta düşen payı— anlatıyor Ege köylülerine.

Ecevit Nazilli'de, «ülkemizde yüzyıllarca köylünün emeğinden başkalarının servet yaptığını, o servetle de toplumdan çok, bir avuç insanın kalkındırıldığını, enflasyonu üretime gereken katkıda bulunmaksızın kolay kazanıp kolay harcayanların körüklediğini» söyledi. Hemen arkasından kendilerinin de bu politikaya hizmet ettiklerini, aynı değirmene su taşıdıklarını anlatıverdi: devralınan ağır ekonomik bunalımın faturasının köylülerle, yurt dışında çalışan işçilerin gönderdikleri dövizle ödediklerini söyleyerek, Ecevit, seçim yatırımı olarak taban fiyatlarında yaptıkları artışı ise şöyle bir amaca bağladı:

«CHP'nin hükümette köye daha çok yol ve elektrik, daha çok sulama olanağı götürerek ve yüksek taban fiyatlar ödeyerek yaptığı ödün vermek değildir.

Bu bir anlamda yüzyılların borcunu ödemek, bir anlamda da ekonomiyi hakça bir düzen içinde canlandırıp güçlendirmenin gereğini yerine getirmektir.»

7 Kişiyi

Baştarafı s. 1'de

derek Türkel'i yargılanmak üzere Türkiye'ye getirecekler.

Adalet Bakanlığı ile Federal Almanya Adalet Bakanlığı arasındaki «Adli Yardımlaşma ve Suçluların İadesi» anlaşması çerçevesinde güvenlik görevlilerine teslim edilecek olan ülkücü faşist, komando Türkel, sıkıyönetim makamlarınca da aranmakta idi.

Seçmen

Baştarafı s. 1'de

seçmen sayısında, 1977 seçimlerine göre, 1 milyon 388 bin 719 azalma görülmektedir.

Seçmen sayısındaki sözkonusu azalmanın, büyük ölçüde sandık seçmen listelerinin bu yıl yeniden düzenlenmesinden kaynaklandığı belirtildi.

TSİP İstanbul Senatör Adayı TÖB-DER Genel Başkanı

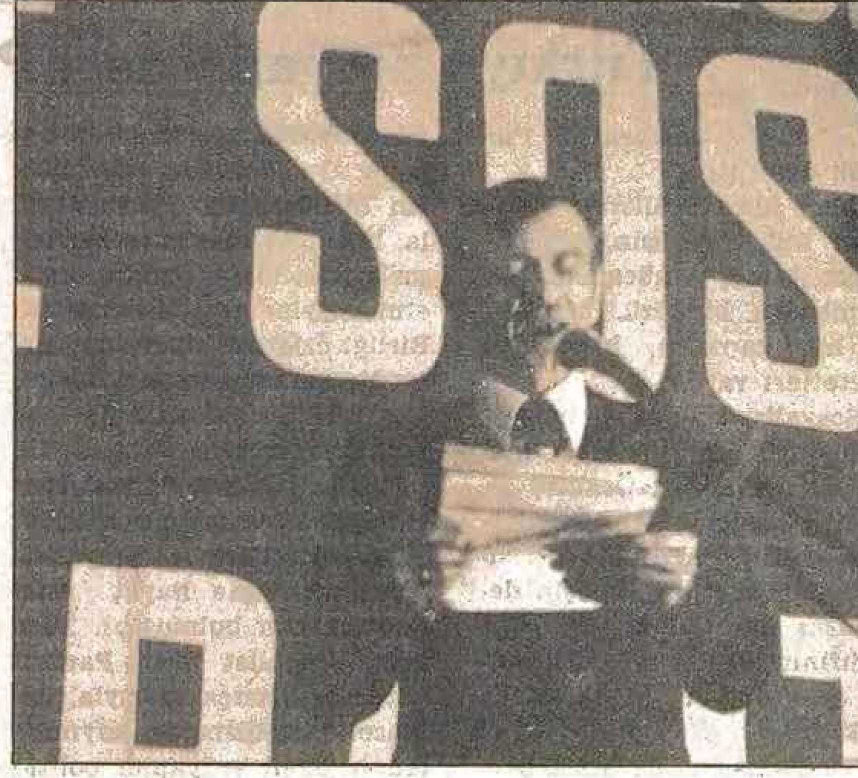
Gültekin Gazioğlu

Gültekin Gazioğlu, 1939 yılında Trabzon/Maçka İlçesinin Yeşilyurt Köyünde doğdu. İlköğrenimini Maçka'da yaptıktan sonra Beşikdüzü Köy Enstitüsü, Cılavuz Köy enstitüsü ve Trabzon Öğretmen Okulu'nda okudu. 1957 yılında ilkokul öğretmeni olarak çalışma hayatına atıldı. 9 yıl ilkokul öğretmenliği yaptı. Daha sonra Eğitim Enstitüsünü bitirip türkçe öğretmeni olarak mesleğini sürdürdü. Çeşitli dönemlerde ortaokul ve lise müdürlüğü yapan Gazioğlu, 1973 yılından sonra Ordu ve Rize milli eğitim müdürlükleri görevinde bulundu. 1. MC döneminde yönetcilik görevinden alındı.

Meslek hayatına başladığı günden beri demokratik öğretmen hareketi içinde etkin ve önemli görevler üstlenen Gültekin Gazioğlu, Türkiye öğretmen dernekleri Milli Federasyonu ve Türkiye Öğretmen Sendikaları (TÖS) taşra örgütlerinde şube başkanlığı görevlerinde bulundu. 12 Mart'tan sonra tutuklandı. TÖB-DER'in kuruluş çalışmalarında etkin görev üstlendi. TÖB-DER Genel Yönetim Kurulu ve Bölge temsilciliği görevlerinde de bulunan Gazioğlu, 1976 yılında III. ve 1978 yılında yapılan IV. Genel Kurulda üstüste TÖB-DER Genel Başkanlığına seçildi. Gültekin Gazioğlu halen TÖB-DER genel başkanlığı görevini sürdürüyor.

TÖB-DER Genel Başkanı olarak Sovyetler Birliği, Çekoslovakya, Federal Almanya, Cezayir ve Kıbrıs'a, örgütü adına çağrılı olarak giden Gazioğlu, uluslararası seminer ve konferanslara katıldı.

Türk'ye Sosyalist İşçi Partisi listesinden seçimlere İstanbul bağımsız adayı olarak katılan Gazioğlu, evli ve üç çocuk babasıdır.

● Seçimler öncesinde «ara rejim» tartışmaları yeniden hızlandı. Belli ki tekelcilerin özlemi, seçimler bu sonucu sağlasın veya sağlamasın, demokrasiye paydos diyecek siyasi formüllere yöneliktir. Sizce önümüzdeki seçimler siyasal hayatımızda ne gibi sonuçlar yaratabilir?

Tekelci sermayenin baskıcı rejim özlemi, seçimlerden bağımsız bir sınıf özlemidir. Bilindiği gibi tekelciler, 1970'li yılların başından beri böyle bir hayali diri tutmak, bunu AP-CHP koalisyonu şeklinde en elverişli bir siyasi formüle bağlamak peşinde olmuşlerdir. 12 Mart, bu özlemlerin kısmen cevap bulduğu bir rejim oldu. Tekelciler CHP-AP koalisyonunu isterken, öteki baskıcı rejim formüllerini de gözardı etmiyorlar.

Demokrasi mücadelesi açısından seçimlerin önemi bu bakış açısından şöyle açıklanabilir: Emekçi yığınların oyları, burjuva partilerinden sosyalistlere kayacaktır. Bu, şimdilik aritmetik planda meclise yansımasa bile, kitlelerin esas yönelimlerinin demokrasiye doğru olduğunu kanıtlayacak ve baskıcı rejimlerden yana olanların oyunlarını bozabilecektir. Bu sonuç kuşkusuz sadece seçimlerin rakamsal sonuçlarından doğmayacak, **demokrasiyi koruyacak esas sınıf dinamiklerini öne çıkarıp güçlendireceği, sol güçlerin birliği yönünde yeni perspektifler açacağı için** böyle olacak.

Faşizme geçit vermemek için hayatın bütün alanlarında savaşan emekçiler, tercihlerini seçim sonuçlarına da yansıtmakla, demokrasi mücadelesinde yeni bir kazanım elde etmiş olacaklardır.

● Sosyal demokrasi bu seçimlerde de bilinen bir temayı işliyor ve sol güçlerin göreceli dağınıklığından yararlanıp, siyasal gericiliğe karşı kendisinin tek alternatif olduğunu ileri sürüyor. «Oylar bölünürse faşizm gelir» şeklinde formüle edilen bu düşüncenin sizce haklılığı ve kitleler üzerinde ikna edici etkisi olabilir mi?

Sosyal demokrasinin kendi solundaki güçleri küçümsediği, bu seçimler öncesinde de sosyalist hareketi küçük düşürüp kendi solundaki geniş oy potansiyeline sahip çıkmak istediği gözleniyor. CHP, kendi solundaki sosyalist partilerin «liderlik yarışında» olduğunu söylüyor.

Daha düne kadar kendi kurultaylarında, en yetkili ağızlardan «bizim solumuzdaki oyların toplamı yüzde birdir, bu nedenle sağa yönelmemiz gerekir.» diyerek politika yapanların, DİSK, TÖB-DER ve diğer kitle örgütlerinin 20 Mart uyarı eylemi üzerine, «bizim kimseye diyet borcumuz yoktur» diyenlerin **bu meydan okuyuşu** televizyon ekranlarından milyonlara ilan edenlerin **bugün yeniden sol oylara umut bağlaması** açık bir çelişkidir.

Sosyal demokrasinin faşist örgütlenmeler karşısında, faşist baskı ve saldırılar karşısında nasıl tutarsız kaldığı görüldü. Kitleler bunu yaşıyarak öğrendiler. POL-DER, TÜS-DER, İKD, DHKD, DDKD gibi demokratik örgütlerin yanında pek çok örgütün yerel şubeleri kapatıldı. DİSK ve TÖB-DER'le uğraşmayı baş görev edinen, buna karşılık tam bir cinayet makinası olan ÜGD'ye dokunmayan sosyal demokrasi, faşizm karşısındaki tutarsızlığını çok öğretici biçimde ortaya koymuştur.

Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü üzerindeki yasakları kaldıracağını söyleyip yeni tedbir yasaları ile bu özgürlükleri daha da kısıtlayan, ilerici yayınları yasaklayan, memurlara sendika hakkı vadedip, derneklere bile tahammül göstermiyen; 1 Mayıs'ı yaptırmıyan, ülkeyi sıkıyönetimle yönetmeyi demokrasinin gereği sayan, öğretmen kıyımını yeniden hortlatan, «düzen değişikliği» vadedip, sömürü ve soygun düzenine Cumhuriyet tarihinin en elverişli olanaklarını sunan işçileri, emekçileri pahalılığın cehenneminde kavuran, son olarak, eğitim emekçilerinin «grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar» mitinglerini yasaklayan, Bursa'da öğretmen kitlesinin dağılacağı bir anda mitinge saldırı düzenleyerek, öğretmen kanı akıtan, mitingdeki kitleye 1977, 1 Mayısının ikinci bir örneğini, kanlı bir vahşetini yaşatan, sosyal demokrasinin, bu seçimlerde de sol oylara göz dikmesi düpedüz yüzsüzlüktür. Bu, kitleleri «oy deposu» görme hastalığıdır. Bu, sosyalist ve ilericilerin, faşizm karşısında demokrasiyi korumada gösterdikleri sorumluluğu istismardır..

Bu seçimlerde işçi ve emekçi oylarının CHP'nin solunda, sosyalizmde toplanmaya başlaması, demokrasi mücadelesinde büyük olumluluklar getirecektir. Demokrasi güçlerine moral kazandıracak, faşizme özlemcilerini demoralize edecektir.

CHP'nin sağa kayışını durdurmak, onu daha tutarlı davranmaya yöneltmek, tekelci sermaye çevrelerinin «ara rejim» arayışlarında CHP'yi de kullanma çabalarının boşa çıkarılması, CHP'ye ders vermekle mümkün olacaktır.

Kaldı ki, faşizme karşı mücadele, başlı başına bir meclis aritmetiği sorunu değildir. **Varsayalım ki, sol oylar yine CHP'de toplansın ve CHP bir kaç parlamenter fazla çıkarsın! Kurulan «mebus pazarları» karşısında bu parlamenterlerin AP'ye satılmayacağının garantisini kim verecek?**

Demokrasinin en kararlı ve yılmaz savunucularının sosyalistler olduğu dünyada ve Türkiye'de pek çok kez kanıtlanmıştır.

● Türkiye'de Sosyalist İşçi Partisi listesinden «bağımsız» olarak seçimlere katılıyorsunuz. Bu siyasal bir tercih olmalı. Yani, bu tercihinizin ideolojik ve politik nedenleri olmalı. Bu konuda kısaca bilgi verebilir misiniz?

Tabii... Türkiye Sosyalist İşçi Partisi listesinden seçime katılmamın objektif nedenleri var.

Birincisi, seçimlere aday olarak katılmamı açıklar. Burjuvazi, parlamenter alanını, kendi sınıf çıkarlarını, kendi sınıf egemenliğinin mutlak av alanlarından biri olarak görmek ister. Bu nedenle işçi sınıfını ve emekçileri politikanın aktif biçimlerinden uzak tutmaya çalışır. Çalışanlara siyasal çalışmayı sınırlayan ya da yasaklayan engeller koyar. Burjuvazi derneklere, sendikalara, memur ve öğrenci örgütlerine bu konuda pek çok engel çıkarmaktadır. Halbuki, burjuva politikasının sonuçlarından en çok etkilenen, ezilen de bu kesimlerdir. Adaylığımın birinci nedeni, olanaklarım ölçüsünde bu engellere karşı mücadele etmek ve burjuva yasak duvarının aşılabileceğine yeni bir örnek göstermektir. Çalışanların sesi, parlamenter politik alanda benimle birlikte ve sosyalistçe somutlanacaksa, bu, adaylığımın bir yanıyla açıklaması olacaktır.

Demokrasi mücadelesinde uzun yıllar mücadele etmiş biri olarak, içinde bulunduğumuz koşullar karşısında asgari politik duyarlılık göstermek görevimizdir. Demokrasiye karşı yeni tuzakların hazırlandığı, saldırıların planlandığı bir dönemde, demokratik ve siyasal mücadelenin her kademesinde görev almam gerekir.

Demokrasiyi tehdit eden saldırıların sivri ucu, sosyalist ve demokratik güçlere yönelmiştir. 20 aylık CHP iktidarı bu saldırıları göğüslemek bir yana, saldırılara cesaret vermiştir. Basiretsiz tutumuyla demokrasinin bıçak sırtı bir tehlikeye sürüklenmesinde gerici ve faşist güçlere elverişli olanaklar sağlamıştır. Halbuki, CHP'nin solunda yer alan halk güçleri ve siyasal örgütlenmeler, demokrasinin en kararlı savunucularıdır ve **eğer demokrasi, burjuva siyasal gerici güçlere yem olmayacaksa, bu CHP'nin solundaki güçlerin mücadelesi ve başarısıyla mümkün olacaktır.**

Bu tesbit benim değil! Kitlelerin pratik siyasal tecrübelerini işaretliyor. CHP'nin umut olmadığını gören emekçi yığınlar, daha sol siyasi alternatiflere yönelmiştir. **Sosyalist siyasi hareketin içinde yer almam, politik görüşlerimin ve sınıfsal tercihimin zorunlu bir sonucudur. Bu da, bir sosyalist partiden aday olmamın ikinci nedenidir.**

Ancak adaylığımı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nden koymuş olmamın, bütün bu genel sebepleri haklı çıkaran özel bir sebebi de vardır. İşçi sınıfı sosyalisti olarak bilimsel öngörülerle kitlelerin özlemlerinin çakıştığı politikaları güçlendirmeyi görev sayarım. Türkiye sosyalist hareketi, tek bir siyasal merkezi gücü yaratma sürecini yaşıyor. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, **Sosyalist Birliği, demokratik ve siyasal güçlerin en geniş siyasal işbirliğini ve anti-faşist güçlerin demokratik eylem birliğini savunmakla bu sürecin en etkin siyasal gücü olduğunu kanıtlamıştır. TSİP**, sosyalist birliğe, her zaman kendi örgütsel güçlenişinin önünde bir değer biçmiştir. Bu bilimsel tutumdan ve sorumluluk duygusundan ötürü, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni takdir etmemek mümkün değildir.

Ne ki, **birlikçi politikayı onaylamak yetmez.** Bunun hayata geçirilmesi için fiilen katkıda bulunmak gerekir ve TSİP'ten adaylığımın en onurlu açıklaması da budur. Bunu, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin programına, ideolojisine, politikalarına olan inancım tamamlıyor. İşçi sınıfının siyasal mücadelesi bugün en gelişmiş şekliyle TSİP'te somutlandığı için TSİP'in yanındayım. Ve umuyorum ki, işçi sınıfı, emekçiler ve tüm çalışanlar da TSİP'in yanında olmak gereğini duyacaklardır.

Gerçek Konuşalım

Hüseyin Hasançebi

İstanbul Seçmenine

Yarın sandık başına gidip oylarımızı kullanacağız. Politikayla bağımızın bir oy pusulasından ibaret olmadığını bildiğimiz için seçimlere aşırı bir değer biçmiyor olabiliriz. Ama kendi siyasal kaderimizle ilgimizin boyutu, seçimleri de kucaklıyacak kadar geniş olmalıdır.

Kuşkusuz çoğu seçmen arkadaşımız, siyasal tercihini belirlemiştir bile. Radyo ve TV konuşmalarını dinlemişiz, kahve toplantılarını izlemişiz, dağıtılan bildirileri, gazetelerin yazdıklarını okumuşuzdur.

Ama her zaman, daha sağlıklı olması için, aldığımız kararları yeniden gözden geçirme gereği duyarız. Bunu ortaklaşa yapmakta yarar görürüz.

İstanbul bir çalışanlar kentidir. Beş milyona yakın insanın yaşadığı bu kent, trafiğinden mimarisine, gece hayatından pazar yerine kadar, bütünüyle emekçilerin çile ve dertlerine göre şekillenmiştir. Üstüne çöken sis perdesiyle akşamları İstanbul'a inen kasvet emekçilerin yaşamalarıdır. Sabahı güneşin aralığından seyrederken, günün ağırlığı ekmek kavgası olarak siner ilk adımlarımıza.

İşte bu emekçi kentinde, verilen oylarla hayatı değiştirmek, yaşanası bir dünyaya uzanmak için verdiğimiz mücadeleyi güçlendireceğiz. Sol ve sosyalist güçlerin birliğine, emekçi halk gücünün birliğine her oy bir katkı getirecek. Neden ve nasıl soruları ise hayatın içinden çıkardığımız sonuçlarda cevabını bulabilir.

İstanbul'da işçi sınıfının birliğini ve bilimsel sosyalist mücadelesini yansıtan politikayı arayacaksak, bunu TSİP'de bulacağız. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin birlik için gösterdiği çabalar, bu seçimlerde büyük ölçüde başarı elde etmiştir. Devrimci-Demokratlar, Özgürlük Yolu taraftarları, yani Kürt sosyalistleri İstanbul'da TSİP'in birlikçi siyasetinin güçlenmesi için çaba gösteriyorlar. Bu, tarihi önemde bir yakınlaşma ve kaynaşmanın ilk adımlarıdır.

İstanbulda, çalışan bütün emekçilerin siyasi ve güncel çıkarlarını kimin yansıttığını arıyacaksak, bunu da TSİP'in adayı ve TÖB-DER genel başkanı Gültekin Gazioğlu'nda bulacağız. Gültekin Gazioğlu, tüm çalışan emekçilerin özlem ve taleplerini politik planda sivriltip somutlamak için seçimlere girmektedir. Çalışan emekçi İstanbulluların çıkarları, tüm emekçilerin çıkarları gibi, Gazioğlu'nun adaylığına gerçek anlamını kazandıran noktada kesişiyor.

Sol ve sosyalist güçlerin tek bir alternatifle seçimlere girmeleri için TSİP'in gösterdiği çabaları yakından izledik. Buna rağmen İstanbul'da başka sol partiler ve adaylar da seçime giriyorsa, bu bizi yanıltmamalı. İki yönden yanıltmamalı. Birincisi, sol ve sosyalist güçlerin birliğini güçlendirmek için TSİP'i güçlendirmemiz gerekir. Seçimlerde TSİP'i desteklemek, sol güçlerin birliği doğrultusunda halkımızın etkin bir silaha sahip olması demektir. İkincisi, seçimlere ayrı ayrı katılıyor olsalar bile, kurtuluşumuzu sandıktan çıkaramıyacağımız için, bu farklı güçlerin uzun erimli ve zorunlu birliği yolunda atılmış önemli adımlar vardır. Bu adımları eylem birliklerinden *geçirerek ör*gütsel birliklere *dönüştürmek için çaba harcamalıyız.*

Yani, sol güçlerin birliği adına TSİP'i güçlendirmek ve desteklemekle, bütün siyasal güçlerimizi bir araya toplamak görevi, yarın sandık başlarında da bir kere daha çakışacaktır. İstanbul seçmenine yarınla ilgili son mesajımız budur.

Seçimlere Doğru

...Ve İstanbul

Partiler İstanbul Sonuçlarına Önem veriyorlar

İstanbul beş milyonluk kent. Partiler, İstanbul'daki çalışmalarına büyük önem veriyorlar. Tabii buradan alacakları sonuçlara da.

İstanbul'u bu denli önemli kılan, kuşkusuz bu kentin yoğun bir emekçi potansiyeli barındırıyor olmasıdır.

Bunun dışında İstanbul, CHP'nin güçlü olduğu ama bu gücünden çok şeyler yitirdiği bir kent. Sosyal demokrasi önce emekçilerin gözünde, bu nedenle de yine önce İstanbul'da iflas etmiş olacak.

Gerici partilerden özellikle AP, CHP'nin İstanbul'da geriledi ği alanı doldurmak için canla başla çalışıyor. Ama başarılı olamıyor. Çünkü AP İstanbul'da yeni gerilemiyor. Emekçilerin gözünde gerici burjuva partileri çoktan iflas etmiş.

Bütün bunlardan çıkan sonuç, milyonlarca emekçinin burjuva partilerinden uzaklaştığıdır. Bunu en iyi somutlayacak illerden biri de İstanbul olacaktır.

SEÇİM YILI		1973	1975	1977
İLİ		İSTANBUL		
SEÇMEN SAYISI		1 749 970	1 974 487	2 518 737
KATILMA ORANI		60.9	50.0	62.4
AP	Oy	297 139	326 331	434 879
	%	28.9	33.9	28.4
CHP	Oy	507 334	560 423	891 772
	%	49.4	58.2	58.2
CGP	Oy	29 587	-	15 342
	%	2.9	-	1.0
DP	Oy	73 175	13 752	18 246
	%	7.1	1.4	1.2
MSP	Oy	86 850	42 741	101 078
	%	8.5	4.4	
MHP	Oy	18 838	9 962	41 261
	%	1.2	1.0	2.7
SDP	Oy	-	-	-
	%	-	-	-
TBP	Oy	14 658	8 394	21 521
	%	1.4	1.0	1.4
TİP	Oy	-	-	4 817
	%	-	-	0.3

İstanbul emekçilerin sosyalizme yöneldiklerini kanıtlayabilecekleri illerden biri ama aynı şeyi bir kere de sosyalistlerin kanıtlaması gerekirdi. İstanbul'da sol oyları tek bir alternatifi desteklemeye çağırmak, demokrasi güçleri için önemli bir kazanım olacak nitelikteydi.

Sosyalist partilerin İstanbul'da alacakları oyların genel toplamı önemli ölçüde yükselecek ve demokratik güçlerin etkinliğini açığa çıkaracaktır.

TSİP: «Sol güçler, birlikçi politikayı desteklemeli»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, İstanbul'da Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi tam bir seçim işbirliğini yapıyor. Ortak bildiriler basılıp dağıtılıyor. Toplantılar ortak düzenleniyor.

Öte yandan Özgürlük Yolu dergisi tarafları, İstanbul'da TSİP listelesinden birinci sırada bağımsız aday gösterilen Gültekin Gazioğlu'nu desteklediklerini açıkladılar. Çalışmalara katılıyorlar, iş ve eylem birliği yönündeki girişimleri destekliyorlar.

İstanbul'da seçim çalışmalarından aynı olarak yürütülen eylem birliği çalışmaları da var. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Devrimci Demokratlar ve İstanbul bağımsız senatör adayı Bakıye Beria Onger, aralarında iş ve eylem birliği yapıyorlar. Eylem birliğinin kapsamı seçim işbirliğinden farklı. Doğrudan faşizme, emperyalizme - tekel egemenliğine karşı olan güçlerin birleştirilmesi. Eylem birliklerine kalıcı olması gözüyle bakılıyor. Ortak şiarlar yükseltiliyor. 6 Ekim'de ortak miting yapıldı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin seçim toplantılarına Gültekin Gaziooğlu katılıp konuşmalar yapıyor.

Emekçiler TSİP'i destekliyeceklerini, onun birliği ve çalışanların çıkarlarını gözeten politikalarını yakından takip ederek onayladıklarını dile getiriyorlar.

TSİP, sol güçleri, 'birlikçi politikaları destekleme'ye çağırıyor.

TSİP ve Birlik Dayanışma Aydın'da etkin bir seçim çalışması yürütüyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Aydın Merkez ilçe sekreteri Selim Uslu'dan aldığımız bilgiye göre, TSİP'in Aydın'daki seçim çalışmaları yoğun biçimde sürdürülmektedir.

Seçim propagandaları için Nazilli ve Aydın'ı merkez kabul ederek başlatılan çalışmaların ilçe ve köylerde yaygın olarak sürdürüldüğü belirtilen açıklamada, ilk toplantının Bozdoğan'da başladığı ve Alamut, Tepecik, Ovaeğmir, Kadıköy, Kardeşköy, Osmanbükü, Yılmazköy'de kalabalık toplantılar yapıldığı bildiriliyor.

Germencik, Turanlar, Üzümlü, Akçeşme, Söke, Sazlıköy'de sürdürülen toplantılarla birlikte, hemen bütün ilçe ve köylerinde parti bildirilerinin yaygın olarak emekçilere ulaştırıldığı da belirtilen açıklamada, «halkın gerici burjuva partilerine itibar etmediği, CHP'nin gerçek niteliğinin emekçiler tarafından anlaşıldığı, seçimleri boykot anlayışının ve gerici güçler tarafından yapılmak istenen engellemelerin bizzat halk tarafından etkisizleştirildiği» söyleniyor. Açıklamada, TSİP Aydın il örgütü ile Birlik Dayanışma grubunun seçim işbirliği konusunda anlaşmaya vardıkları ve ortak seçim faaliyeti gösterildiği de anlatıldıktan sonra şöyle deniyor:

«Birlik Dayanışmacı arkadaşlarımızla, **seçim propaganda çalışmalarının anti-faşist, anti-emperyalist mücadele platformuna dönüştürülmesi** için anlaştık. Ortak bildiri yayınladık ve Kuşadası'nda ilk ortak toplantımızı yaptık. Gerek Birlik Dayanışmacı arkadaşın, gerekse TSİP Aydın milletvekili adayı Şaban Demirkapı'nın konuşmaları coşkuyla karşılanıyor. Emeçkiler bu işbirliğinin kalıcı olmasını istiyorlar. Ilıcabaşı, Çeştepe, Germencik, Mursallı toplantılarında ve perşembe günü Söke'de düzenlediğimiz ortak açık hava mitinginde, kitlelerin bu talebi açık biçimde görüldü. Kitleler, sosyalist hareketin ve halk güçlerinin birliği yolunda atılan adımları sevinçle karşılıyorlar. Toplantılarımıza gösterilen coşkun ilgi, Aydın'da halk güçlerinin seçimlerden önemli kazanımlarla çıkacağını haber veriyor.»

O'NUN HİKAYESİ

M. DOĞRUER

